ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.1 — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 2594

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΑΩΡΟΥ
Ἀν. ἡλ. ὥρα 6 λ. 27.—Δυσ. 6 λ. 38
Νίκωνος ὁσιομάρτ. καὶ τῶν 199

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 14.1, ἐλαχ. 8.7. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα : Κρητικὸν ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 754.8.

Η ΚΑΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος προετοιμάζεται, λοιπόν, νὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τοῦ κινήματος Πλαστήρα εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος μόνον ὡς προκλητικὸς εἶνε δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ, δηλῶν ὅτι ἀναλαμβάνει αὐτὸς τὰς πολιτικὰς εὐθύνας τοῦ κινήματος ἐκείνου.

Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶνε δυνατόν, παρὰ ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν συσκότισιν τῶν γεγονότων καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν χρωματισμὸν ἑνὸς γεγονότος, διὰ τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται σήμερον ἡ Δικαιοσύνη, ἄνευ καμμιᾶς πολιτικῆς ἀναμίξεως ἢ παρορμήσεως. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν πειρᾶται νὰ ἐκτρέψῃ πρὸς δημαγωγικὴν θορυβοποιΐαν ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ σύνεσις καὶ ἡ ὀρθὴ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἀντίληψις θὰ τοῦ ἐπέβαλλον νὰ τηρῇ σιωπήν. Ἂς ἐξετάσωμεν, μετὰ πάσης γαλήνης καὶ χωρὶς καμμίαν διάθεσιν ἐριστικότητος, τί συνέβη, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ κρίνωμεν ἀκριβοδικαίως τὴν νέαν ἤδη τροπὴν τῶν διαθέσεων τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου : Τὴν ἐπιοῦσαν τῶν ἐκλογῶν ἕνας ἀπόστρατος ἀντιστράτηγος ἐκήρυξε δικτατορίαν, κατήργησε τὸ σύνταγμα, ἐξέδωκε προκηρύξεις, ἐτύπωσεν εἰδικὸν φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», συνέλαβε Λαϊκοὺς πολιτικούς, ἀνεστάτωσε τὸν τόπον, ἐπυροβόλησε καὶ αἱματοκύλισε τὸν ἀγανακτήσαντα λαὸν καὶ κατέρρευσε πρὸ τῆς γενικῆς ἀντιδράσεως, τὴν ὁποίαν πανταχόθεν συνήντησεν. Ἐὰν ἡ ἀντίδρασις αὐτὴ δὲν ἐξεδηλοῦτο οἵα ἐξεδηλώθη, ἐὰν ὁ στρατὸς προσεχώρει, ἐὰν τὸ δεύτερον Σῶμα Στρατοῦ Λαρίσης δὲν ἡτοιμάζετο νὰ βαδίσῃ κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν στασιαστῶν, ἐὰν δὲν ἐξηγείροντο αἱ φρουραὶ τῆς Πελοποννήσου κατὰ τοῦ πραξικοπήματος, ἐάν, πρὸ πάντων, ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἐδείκνυε τὴν θαρραλέαν καὶ ἀποφασιστικὴν ἀντίδρασίν του, παρὰ τὰ ὁπλοπολυβόλα, τὰ τάνκς καὶ τὰς χειροβομβίδας τῶν στασιαστικῶν τμημάτων, τὸ «κίνημα» θὰ ἐπεκράτει καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ εὑρίσκετο τώρα ὑπὸ τὸ πέλμα τῆς εἰδεχθεστέρας στρατοκρατικῆς δικτατορίας. Ὥστε, ὁ ταχὺς τοῦ ἐγκληματικοῦ κινήματος τερματισμὸς δὲν ὠφείλετο εἰς τὴν πειθὼ τοῦ κ. Βενιζέλου, οὐδ' εἰς τὴν δεξιότητά του πρὸς ἀποφυγὴν «αἱματοχυσίας», ἀλλ' εἰς τὸ ξηρὸν καὶ ἀμείλικτον γεγονὸς ὅτι τὸ κίνημα συνήντησεν ἀποφασιστικὴν ἀντίδρασιν καὶ ὅτι, ἐὰν τυχὸν παρετείνετο ἀφρόνως μέχρι τῆς Τρίτης, θὰ κατεστέλλετο αἱματηρῶς μὲν καὶ τελειωτικῶς διὰ τοὺς μετασχόντας αὐτοῦ ἀλλ' ὄχι παρὰ τῆς ὑπὸ παραίτησιν κυβερνήσεως Βενιζέλου, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐννόμων ἐνόπλων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐβάδιζον κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. Ποίαν, λοιπόν, εὐθύνην διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον καταστολήν του ἀναλαμβάνει ὁ κ. Βενιζέλος; Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐὰν ἤθελε νὰ τὸ ματαιώσῃ, ἠδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο δι' ἁπλῆς προσωπικῆς του παρεμβάσεως πολὺ ἐγκαιρότερον — ἀκόμη καὶ τὴν αὐγὴν τῆς 6ης Μαρτίου, ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη. Μὴ πράξας τοῦτο, ὑπέχει ἀσφαλῶς ἀνυπολόγιστον εὐθύνην, ἀλλ' ὄχι αὐτήν, τὴν ὁποίαν δηλοῖ ὅτι ἀναλαμβάνει.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ ζήτημα δὲν ἀπησχόλησε πολιτικῶς τὴν κυβέρνησιν. Ἡ δίωξις τῶν στασιαστῶν ἤρχισεν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς μεταβατικῆς κυβερνήσεως τῶν ἀντιστρατήγων, πρὶν συγκροτηθῇ ἡ σημερινὴ κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις. Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη —τῆς ὁποίας οἱ λειτουργοὶ δὲν ἐξελέγησαν ἀπὸ τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ κατεῖχον τὰς θέσεις των καὶ ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου, ἐπελήφθη τοῦ ἔργου της αὐτοβούλως διότι τοῦτο ἦτο τὸ καθῆκόν της ἔναντι τοῦ Νόμου καὶ τῆς Πολιτείας. Τὸ ἔργον της τοῦτο ἐτηρήθη καὶ τηρεῖται μακρὰν οἱασδήποτε πολιτικῆς ἐπιρροῆς καὶ εἰς τὴν Δικαιοσύνην ἀπόκειται νὰ καθορίσῃ τὰς εὐθύνας ἑκάστου, ἀκόμη καὶ τῶν ὑπευθύνων κυβερνητῶν τῆς πρωΐας τῆς 6ης Μαρτίου, κατὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀβίαστον κρίσιν της. Καὶ οἱ ὑπεύθυνοι ἀσφαλῶς θὰ δικασθοῦν κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους, χωρὶς καμμίαν πολιτικὴν παρέμβασιν σχετικὴν πρὸς ἀμνηστείαν, καθ' ὅτι τὸ συμφέρον τῆς Χώρας ἐπιβάλλει ὅπως ἀφεθῇ ὁ Νόμος νὰ λειτουργήσῃ ἐν ὅλῃ του τῇ ἰσχύϊ, διὰ νὰ μὴ ριζώσῃ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὰ «κινήματα» ἀμνηστεύονται — κινήματα δὲ ἀνατρεπτικὰ τῆς ἄρτι ἐκδηλωθείσης νομίμως καὶ συνταγματικῶς λαϊκῆς θελήσεως.

Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἤθελε πραγματικῶς νὰ προσφέρῃ μίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον, θὰ ὤφειλε νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὸς ὅπως ὅλοι μαζὶ ὑπερβῶμεν κατὰ τὸν ἠρεμώτερον δυνατὸν τρόπον τὸν κακὸν κλονισμὸν τοῦ «κινήματος» τῆς ἐπιούσης τῶν ἐκλογῶν. Πῶς ; Ἁπλούστατα, καταδικάζων καὶ αὐτὸς τὸ κίνημα ἐκεῖνο καὶ ἀφήνων τὴν Δικαιοσύνην νὰ ἐπιτελέσῃ ἀκωλύτως τὸ ἔργον της, χωρὶς νὰ θέλῃ, διὰ τῆς παροχετεύσεως τοῦ ζητήματος εἰς τὸ πολιτικὸν ἐπίπεδον, νὰ δημιουργήσῃ νέας ἀφεύκτους ὀξύτητας καὶ ν' ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῆς δημοσίας γνώμης ἀπὸ τὰ μεγάλα οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα πιέζουν τὴν Χώραν. Τὸ «κίνημα» τὸ ὑπέστη ὁ λαός, τὸ ὑπέστη ὁ στρατός, τὸ ὑπέστη ἀκόμη καὶ ἡ σήμερον κυβερνῶσα πολιτικὴ μερίς, κατὰ τῆς ὁποίας ἐστρέφετο. Ὅταν δὲ οἱ ὑποστάντες αὐτὸ δὲν δεικνύουν καμμίαν προκλητικὴν διάθεσιν ὅπως τὸ ἐκμεταλλευθοῦν πολιτικῶς, πιστεύοντες ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο ὀλέθριον διὰ τὸ δημόσιον συμφέρον, εἶνε ἀσφαλῶς παράτολμον διὰ τὸν ἀρχηγὸν μεγάλου κόμματος, εἰς τὸ ὁποῖον τόσον στενῶς προσέκειτο ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος καὶ οἱ συνεργοί του καὶ τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε νὰ κερδίσῃ ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἐπαναστάσεως ἐναντίον τοῦ λαοῦ, νὰ ἐπιδιώξῃ πολιτικὸν θόρυβον ἐπὶ ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ἡ σιγή του θὰ ἦτο ἡ ὀρθοτέρα καὶ μᾶλλον συνετὴ στάσις δι' αὐτόν, πρὸ πάντων δὲ ἡ μᾶλλον συμφέρουσα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν σύνολον.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ἡ Ἀνδριάνα

Ἂς λέμε ὅσο θέλουμε, ὅτι ὁ αἰὼν μας εἶνε αἰὼν τῆς μεγαλυτέρας προόδου. Ἂς ταξειδεύουμε ἀπὸ τὰς Ἀθήνας στὸ Παρίσι σὲ δώδεκα ὧρες. Ἂς ἀκοῦμε ἀπὸ τὰ Παντρομενάδικα διὰ τοῦ ραδιοφώνου τὸν λόγον, ποὺ ἐκφωνεῖ ὁ Χίτλερ εἰς τὸ Βερολῖνον. Ἂς παίρνουμε διὰ τῆς τηλεφωτογραφίας τὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Σικάγῳ θείου μας ἀπὸ τὰ Πυθαράδικα τῶν Ἀθηνῶν. Ἂς βλέπουμε τέλος διὰ τῆς τηλεοράσεως ἀπὸ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας τὰ ὡραῖα πόδια τῆς Μιστεγκέτ, ἡ ὁποία χορεύει εἰς τὸ Καζινὸ ντὲ Παρί. Αἰφνιδίως παρουσιάζεται ἡ Ἀτσιγγάνα Ἀνδριάνα Τζαμαλῆ καὶ μᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι ὅλη ἡ πρόοδος, διὰ τὴν ὁποίαν καυχᾶται ἡ σύγχρονος ἀνθρωπότης, πιθανὸν νὰ ἄλλαξε τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον τὸν ἄφησε τὸν ἴδιον καὶ ἀπαράλλακτον. Τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ ραδιόλα μᾶς μεταδίδει ἀπὸ τὴν Βιέννην τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τοῦ Σοῦμπερτ, τοῦ Μόζαρτ καὶ τοῦ Γιόχαν Στράους, ἀπὸ τὸν δρόμον ἀκούεται μία δυνατὴ γυναικεία φωνή:

—Μύλος!, καλὸς μύλος!

Ἡ κυρία τῆς ραδιόλας ἀφήνει τὴν Βιεννέζικην συναυλίαν καὶ ἀνοίγει τὸ παράθυρον:

—Τί πουλᾶς, κυρά μου;

—Μύλος, ἀρχόντισσά μου! Μύλος!

—Εἶνε καλοὶ οἱ μύλοι σου;

—Σὰν τὰ δυό σου τὰ γαλάζια ματάκια, ποὺ φαίνονται τόσο λυπημένα. Κάποιο μεγάλο ντέρτι σὲ τυραγνάει ἐσένα, καλή μου ἀρχόντισσα.

—Ντέρτι; Καὶ τί ντέρτι;

—Τέλεις ναρτῶ μέσα νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ ;

—Ἔλα!

Ἡ Ἀνδριάνα τώρα εὑρίσκεται μέσα εἰς τὸ σπίτι, ποὺ ἔχει τὴν ραδιόλαν. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Βιέννην ἔχει διακοπῆ. Ἀρχίζει ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἄπειρον, μὲ τὰ σκοτεινὰ βάθη τοῦ μέλλοντος, μὲ τὴν μοῖραν:

—Ἐσύ, ἀρχόντισσά μου, μεγκάλο μαράζι ἔχεις στὸ καρντιά. Ἀγκαπᾷς ἕνα λεβέντη, μὰ ἐκεῖνος ἀλλοῦ ἔχει ριγμένα τὰ ντίχτυα του. Μέρα καὶ νύχτα κλαῖς γιὰ τὴν ἀπονιά του, καὶ γιατρικὸ ντὲν βρίσκεις στὸν πόνο σου. Ντῶσέ μου τώρα ἕνα τάλλαρο νὰ σταυρώσω τὶς γραμμὲς τῆς μοίρας ποὺ ἔχει τὸ χέρι σου, γιὰ νὰ ντείξουν τί σὲ περιμένει, καλή μου ἀρχόντισσα.

Τὸ τάλληρον δίδεται:

—Πῶ! Πῶ! Ντέρτι καὶ καϋμός ! Πολλὰ τὰ εἶνε ἀκόμα τὰ βάσανά σου, κυρά μου. Τὸ λεβέντη σου τὸν ἔχουνε μαγιέψει καὶ ντὲν γκυρίζει νὰ σὲ ιντῇ. Κρειάζεται νὰ νιφτῇς μὲ νερὸ ἀπὸ τὰ σαράντα κύματα τῆς θάλασσας.

—Δηλαδὴ τί εἶνε αὐτὸ τὸ νερό;

—Ντῶσέ μου ἕνα κοσιπεντάρικο καὶ γκὼ τὰ κατεβαίνω στὸ Φάληρο μὲ τὸ γιόμισμα τοῦ φεγγαριοῦ, τὰ στέκουμε στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ κρατῶντας ἕνα μπουκαλάκι, τὰ τὸ γιομίζω θάλασσα ἀπὸ σαράντα κύματα. Ἅμα πλυθῇς, ἀρχόντισσά μου, μὲ ἕνα τέτοιο νερὸ, ὁ λεβέντης εἶνε ταμὰμ πεσμένος στὰ πόντια σου.

—Πάρε λοιπὸν τὸ εἰκοσιπεντάρικο.

—Ντὲ μοῦ κάνεις τώρα τὴ χάρι, κυρά μου, νὰ μοῦ δώσῃς καὶ ἕναν καφέ; Ἀπὸ τὸ ξημέρωμα γκυρίζω στοὺς δρόμους καὶ ξελιγκώθηκε τὸ καρντιά μου.

—Περίμενε νὰ σοῦ φτειάσω καὶ ἕναν καφέ....

Ἕως ὅτου ὅμως ἡ κυρία ἑτοιμάσῃ τὸν καφέ, ἡ Ἀνδριάνα ἔχει ἐπισημάνει τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀντικείμενα καὶ ἔχει τσεπώσει τὸ χρυσὸ ρολόϊ, ποὺ εἶνε ἐπάνω εἰς τὴν τουαλέττα:

—Κίλιους κρόνους νάκῃς, καλή μου ἀρχόντισσα! Μοῦ στήλωσες τὸ καρντιά μου μὲ τὸ καφεντάκι σου. Μά, ἔννοια σου καὶ 'γκὼ τὰ σὲ ντουλέψω εἰλικρινὰ καὶ τίμια. Τὰ σοῦ φέρνει ντὸ μπουκαλάκια νερὸ ἀπὸ τὰ σαράντα κύματα. Οὖλος ὁ ντουνιὰς νὰ πέσῃ ἀπάνω στὸ λεβέντη σου, αὐτοῦνος ντικός σου τὰ γένῃ. Καλὸ βράντυ!...

Ἀλλὰ ποία εἶνε λοιπὸν ἡ Ἀνδριάνα Τζαμαλῆ; Εἶνε αὐτή, ποὺ συνελήφθη προχθὲς ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν, Ἡλικίας δεκαεπτὰ ἐτῶν, ἀρκετὰ εὔμορφη καὶ μὲ τσεμπέρι στὸ κεφάλι, Τουρκογύφτισσα. Τὸ ἐπάγγελμά της εἶνε νὰ γυρίζῃ στοὺς δρόμους, νὰ πουλᾷ μύλους, ἀλλὰ καὶ νερὸ ἀπὸ τὰ σαράντα κύματα τῆς θάλασσας, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ λεβέντης τῶν γυναικείων ὀνείρων ἔρχεται καὶ πέφτει στὰ πόδια ἐκείνης ποὺ τὸν ἀγαπᾷ. Δὲν εἶνε δὲ μία ἡ Ἀνδριάνα αὐτή. Εἶνε ἄπειρες. Μὲ τὸ νερὸ ποὺ φέρνουν μποροῦσε νὰ γίνῃ δεύτερον Ἀδριάνειον ὑδραγωγεῖον. Ἀλλὰ πιστεύει τάχα ὁ κόσμος σοβαρῶς τὰς προφητείας καὶ τὰς μαγείας των; Τὶς πιστεύει, λέει; Αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς Ἀτσιγγάνες ποὺ περιφέρονται εἰς τὴν πόλιν καὶ προλέγουν τὴν τύχην, δὲν ὑπάρχει σχεδὸν συνοικία τῆς πόλεως, ἡ ὁποία νὰ μὴν ἔχῃ καὶ τὴν μόνιμον μάντιδά της. Ἄλλη μὲ τὸν καφὲ, ἄλλη μὲ τὰ χαρτιά, ἄλλη μὲ τὴν παρατήρησιν τῶν ἄστρων καὶ τοῦ φεγγαριοῦ, ἄλλη μὲ τὸ νερὸ τῆς θάλασσας καὶ ἄλλη μὲ τὸ νερὸ τῆς Οὔλεν, μαζεύουν τὰ πεντηντάρια καὶ τὰ ἑκατοστάρικα μὲ τὸ τσουβάλι. Τὸν τελευταῖον μάλιστα καιρὸν, τὸ ἐπάγγελμα ἔλαβε καὶ ἐπισημότερον χαρακτῆρα. Οἱ μάντεις ἐγκατεστάθησαν εἰς μεγάλα ξενοδοχεῖα τῆς πόλεως καὶ εἰς ὡρισμένας ἡμέρας ἐπιδεικνύουν τὴν τέχνην των ἐπὶ γενναίᾳ ἀμοιβῇ εἰς τὴν διψῶσαν νὰ πληροφορηθῇ διὰ τὸ μέλλον της ἀνθρωπίνην ἀνοησίαν.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι

Ὁ Κοραῆς

Θεωρία καὶ πρᾶξις

Τοῦ κ. Γιάννη Βλαχογιάννη

Ἡ παράδοση τῶν περασμένων χρόνων, τὸ πανελλήνιο αἴσθημα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴ μνήμη τοῦ μεγάλου πατριώτη καὶ σοφοῦ, ἡ ἀφιλονείκητη ἐκτίμηση καὶ ὁ θαυμασμὸς τῶν φιλολόγων, Ἑλλήνων καὶ ξένων, πρὸς τὸ ἀπέραντο φιλολογικὸ ἔργο τοῦ Κοραῆ, τέλος ὅλα ὅσα εἶνε γραμμένα ἴσα μὲ σήμερα κι' ἀναφέρονται στὴ ζωή του, χαράξανε στὴ καρδιὰ τοῦ κάθε Ἕλληνα τὴν εἰκόνα του μ' ἄσβυστες γραμμές, μὲ χρώματα ποὺ θαμπώνουνε τὸ μάτι. Εἶνε ὅμως περασμένα ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Κοραῆς ἔπαψε νὰ ζῇ, καὶ εἶνε καιρός, πιστεύω, ν' ἀρχίσῃ κάποια κριτικώτερη προσπάθεια γιὰ νὰ μπορέσουμε ν' ἀποχτήσουμε μιὰν ἄλλη βιογραφία τοῦ Κοραῆ πλατύτερα καὶ πειὸ βαθιὰ ἐξακριβωμένη. Τὰ ἑκατὸ χρόνια ποὺ περάσαν εἶνε ἀρκετὰ νὰ λευθερώσουν καὶ τὸν καλοπροαίρετο μελετητή, μὰ καὶ τὸ ἴδιο ἀντικείμενο τῆς μελέτης, τὸ βίο τοῦ Κοραῆ, ἀπὸ κάθε προκατάληψη, κάθε πάθος κομματικό, φιλολογικὸ ἢ θρησκευτικό, κάθε μνησικακία τέλος πολιτική.

Τοῦ Κοραῆ τὸ ἔργο, παρμένο σ' ὅλο του τὸν ὄγκο, ὡς οἰκοδόμημα πολύμορφο, δείχνει μοναχό του, διαλαλεῖ μὲ χίλιες φωνὲς πόσο ἦταν ἁγνός, λυτρωμένος ἀπὸ ὑστερόβουλο σκοπό, τοῦ Κοραῆ ὁ βίος ὁ πολύπονος. Ἔτσι καὶ ὅποιος ἀντικρύζει, καὶ τολμάει νὰ καταπιάνεται τοῦ Κοραῆ τὸ βίο, χωρὶς νὰ θέλῃ, στέκεται πρῶτα μ' ἄσκεπο κεφάλι, μπρὸς στὴ μνήμη του, σκύβει καὶ μὲ τὴ φαντασία του προσκυνάει.

Ἐδῶ δὲν εἶνε ὁ λόγος νὰ βιογραφήσω· λίγες κορφὲς ἀπὸ τὸ ἔργο του πρόχειρα θάθελα νὰ δώσω. Τὸ κῦρος τοῦ Κοραῆ ὡς ἐκδότη ἀρχαίων συγγραφέων, σχολιαστῆ καὶ διορθωτῆ, μένει καὶ σήμερα ἀκατάλυτο. Οἱ διορθώσεις του θαυμάσιες καὶ ἡ ἀρχαία γλῶσσα ποὺ ἔγραφε στὰ σχόλιά του χαριέστατη. Ὁ Κοραῆς ὅμως, παραδίνοντας σιγὰ-σιγὰ τὶς ἐκδόσεις του στὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων, εἶχε ἀνάγκη, ὄχι πειὰ ἀπὸ τὴν ἀρχαία γλῶσσα, οὔτε ἀπὸ τὸ σχολαστικό, σκοτεινὸ καὶ στριμμένο ἰδίωμα τῆς τότε γλώσσας τῶν δασκάλων, ποὺ δὲν τὴν καταλάβαινε ὁ λαός. Τὴν τυφλὴν αὐτὴ μανία ποὺ εἶχαν οἱ ἀνυπόμονοι λογιώτατοι, ἀπὸ παρανοημένο πατριωτισμό, νὰ σπρώχνουνε τὴ γραφομένη ἴσια κατὰ τὸ πρότυπο τῆς ἀρχαίας, ὁ Κοραῆς τὴ χτύπησε σκληρά, καὶ κήρυξε ἄφοβα πὼς τὸ ξαναγύρισμα στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ θὰ ἤταν ἀδύνατο. Ὡς αὐτὸ τὸ σημεῖο θαυμάζει κανεὶς τὸν ξάστερο νοῦ τοῦ Κοραῆ, ποὺ δὲ μέθυσε ἀπὸ τὴν πατριωτικὴ γλωσσολατρεία τῶν συγχρόνων του. Κ' ἐδῶ φθάνουμε στὸ κρίσιμο σημεῖο τῆς ζωῆς του. Γιὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὸς τῆς σοφές του ὑποθῆκες, πατριωτικὲς καὶ ἠθικές, πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς του, μὲ τὴ μορφὴ τῶν περιφήμων προλεγομένων ποὺ συνοδεύαν κάθε τόμο του, δημιούργησε τὸ περιλάλητο γλωσσικό του ὄργανο, ποὺ τόσο τὸ πολεμῆσαν οἱ ἀντίπαλοί του. Γιὰ τὸ σωστὸ μεταχείρισμα τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ ἔβαλε σύνορο ἀρνητικὸ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, τὸ νὰ μὴ γυρίσουμε πίσω στὴν ἀρχαία· ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, σύνορο πάλι ἀρνητικὸ ἔβαλε τὸν κανόνα, νὰ μὴ μπαίνῃ τὸ τυπικὸ τῆς γλώσσας τοῦ λαοῦ στὴ γραφομένη του. Κ' ἐδῶ εἶνε, ποὺ ὁ Κοραῆς γελάσθηκε, κ' ἔκαμε τὴ θεωρία του μισητή. Τὰ περίεργα γλωσσικὰ τέρατα, τραπέζιον, ὀψάριον, θέλω γράψειν, θέλω εἰπεῖν κλπ. ἤταν πειὸ ἀντιπαθητικὰ στὸν ἁπλὸ ἀναγνώστη ἀπὸ τῆς ἑλληνικοῦρες τῶν ἐχθρῶν του. Ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρὰ ὁ Κοραῆς σατυρίσθηκε ἀλύπητα, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη ὑβρίσθηκε καὶ μισήθηκε ἀπὸ τὸ σινάφι τῶν καθαρῶν ἑλληνιστῶν, ποὺ δῶσαν ἀργότερα στὸ τεχνητό τους κατασκεύασμα τὸ ὄνομα τῆς καθαρεύουσας. Ὁ Κοραῆς ὠνόμαζε τὴν τεχνητή του γλῶσσα κοινὴ λαλουμένη καὶ τὴν πίστευε μάλιστα γλῶσσα μητρικὴ (προλεγόμενα στὴν ἔκδοση τοῦ Ἡλιοδώρου). Περισσότερο ὅμως ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς μανιασμένης Ἑλληνικοῦρας μισοῦσε κι' ὠνόμαζε μιξοβαρβάρους καὶ μιξελληνίζοντας ἐκείνους ποὺ χώνανε τύπους τῆς λαϊκῆς γλώσσας στὰ γραφόμενά τους (ἀνωτ.). Κ' ἐνῷ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα κεφάλαια τῆς σοφίας του ἤταν ἡ σπουδὴ τῆς ζωντανῆς γλώσσας τοῦ λαοῦ, οὔτε πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ του, νοῦ θρεμμένο χρόνια πολλὰ μὲ τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμό, πὼς ὁ λαὸς αὐτός, ποὺ τὸ φωτισμό του εἶχε βάλει ὁ Κοραῆς σκοπὸ τῆς ζωῆς του, ὁ λαὸς αὐτὸς εἶχε δική του γλῶσσα, καὶ σ' αὐτὴ τὴ γλῶσσα ἔπρεπε νὰ τοῦ μιλήσῃ. Πλάνη εἶνε νὰ πιστεύουμε πὼς δὲν ὑπῆρχε τότε γλῶσσα κοινὴ λαλουμένη, πλάνη μοχθηρὴ τῶν ἐχθρῶν τῆς κοινῆς λαλουμένης. Καὶ κωμικὴ εἶνε ἡ θεωρία πὼς ἡ κοινὴ λαλουμένη μορφώθηκε στὸ Ναύπλιο ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Ἐπανάστασης καὶ κάτου, σὲ πόλη ποὺ δὲν εἶχε ντόπιο δικό της πληθυσμό, γιὰ ν' ἀφομοιώνῃ τὰ ξενόφερτα στοιχεῖα, πόλη ποὺ ὁ κινητὸς τῆς πληθυσμὸς ἔμπαινε κ' ἔβγαινε. Οἱ Ἕλληνες πολὺ πρὸ τοῦ 1821 εἴχανε μορφώσει κοινὴ λαλουμένη, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὰ δημοτικὰ τραγούδια, ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ Χατζῆ-Σεχρέτη, ἀπὸ χιλιάδες ἰδιωτικὰ γράμματα, ποὺ θἄπρεπε μιὰ μέρα νὰ δημοσιευθοῦν. Ὁ Κοραῆς, ζῶντας στὸ μεγάλο πνευματικὸ κέντρο τοῦ Παρισιοῦ, οὔτε μάντεψε μὲ τὸ νοῦ, ἢ μὲ τ' ὄνειρό του, τὰ δικαιώματα τῆς ζωντανῆς γλώσσας τοῦ λαοῦ. Συγκρίνετε τὸν Κοραῆ μὲ τὸν Βιλαρᾶ ποὺ ζοῦσε κάτου ἀπὸ τὸ μαχαίρι τοῦ Ἀλήπασα. Καὶ οἱ Ἑφτανησιῶτες ποιητὲς καὶ ὁ Ἠπειρώτης δὲν κάμανε καμμιὰν ἀνακάλυψη, παρὰ ἀφοῦ ζήσανε στὴν Ἰταλία καὶ διαβάσανε τοὺς ποιητὲς καὶ πεζογράφους της, ἀκολουθήσαν τὸ παράδειγμά τους. Ὑποθέτω πὼς καὶ ὁ Κοραῆς, θρεμμένος μὲ τὰ Γαλλικὰ γράμματα, θ' ἀκολουθοῦσε κι' αὐτὸς τὸ φυσικὸ παράδειγμα —ἂν εἶχε τὸ θάρρος νὰ τ' ἀκολουθήσῃ. Προικισμένος μὲ φλέβα λογοτεχνικὴ (βλ. τὸ χαριτωμένο Παπατρέχα), ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε ἀργότερα ἕνας ἄλλος συμπατριώτης του, ὁ Ψυχάρης. Ἀθάνατο θὰ ἤτανε τὸ ἔργο ποὺ θὰ καταπιανόντανε, νὰ μεταχειρισθῇ στὴν πράξη τὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ, ποὺ τόσο σοφὰ τὴ σπούδαζε. Αὐτὸ ὅμως θὰ τοὔπαιρνε τὸν καιρὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο του ἔργο, τὴν ἔκδοση Ἑλλήνων συγγραφέων, μὲ τὰ προλεγόμενά τους. Ἴσως οὔτε καὶ τὸ σκέφθηκε, ἴσως καὶ τὸν τρόμαξε ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἔργου, ἡ ἀνεμοζάλη ποὺ θὰ σήκωνε. Ἔτσι κατάληξε στὴν ἁπλοποιημένη του καθαρεύουσα —ὅπως θὰ μπορούσαμε νὰ τὴν ποῦμε σήμερα— μακρυὰ ἀπὸ τὴ σχολαστικὴ κι' ἀπὸ τὴ δημοτική. Ὅμως ὁ καιρὸς ἔδειξε τὴν πλάνη του. Καὶ νίκησε τὸ τέρας τῆς καθαρεύουσας, τέρας μυθολογικὸ ποὺ ἀκόμα τρέφεται μὲ τὰ σπλάχνα τοῦ λαοῦ... Ὁ Κοραῆς λοιπὸν ὡς πραχτικὸς γλωσσοπλάστης ἔσφαλε· ἡ θεωρία του ἡ γλωσσικὴ ἔπεσε ὄξω στὴν ἐφαρμογή της.

* * *

Ἂς ἔρθουμε στὸν πατριώτη. Ἡ πατριωτική του ἰδεολογία, θρεμμένη μὲ τῆς Γαλλικῆς ἐπανάστασης τὴν ἠθική, ναυάγησε κι' αὐτὴ σ' ὅλη της τὴ γραμμή. Βέβαια τὰ πατριωτικὰ καὶ ἠθικὰ μαθήματα ποὺ σκόρπιζε μὲ τὰ προλεγόμενά του σὰν ἄλλο εὐαγγέλιο γινόντανε δεχτὰ καὶ σημαντικὰ ὠφελοῦσανε. Κάθε φορὰ ὅμως ποὺ ὁ Κοραῆς κατέβαινε στὴν πράξη, χτυποῦσε τὴ διαφθορὰ τοῦ κλήρου, ἔδινε ὡρισμένες γιὰ τὴ θρησκεία συμβουλές, ἔπεφτε σ' ἐπικίνδυνα παραπατήματα. Μιὰ ὅμως εἶχε δικαιολογία, πὼς δὲν ἤξερε τὰ ἑλληνικὰ πράματα ἀφοῦ τόσο νέος εἶχε ξενιτευθῆ. Ὁ πύρινός του πατριωτισμός, ὁ ἐπαναστατικός του ζῆλος (θρέμμα τῆς Γαλλικῆς ἐπανάστασης δὲν ἤτανε ;) τὸν παραφέρνανε σὲ ὑπερβολὲς ποὺ μπορούσανε νὰ βλάψουν, καὶ κάποτε βλάψανε πολύ.

Ἀρχὲς τοῦ 1801, μαζὶ μὲ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντα στὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἡ Γεχὸλ

Τὸ μαργαριτάρι τῆς Κίνας.-Αἴγλη καὶ ξεπεσμὸς

Τώρα, ὁπότε οἱ Ἰάπωνες κατέλαβον ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν ἐπαρχίαν Γεχὸλ—ἢ ὀρθότερον Τζεχὸλ — καὶ διέβησαν καὶ τὸ μέγα σινικὸν τεῖχος, ἀνάγκη νὰ γνωσθοῦν μερικαὶ ἱστορικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς πολυπαθοῦς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Μαντζουριανῶν βασιλέων, εἰς ἐποχὴν ἐξαιρετικῆς αἴγλης καὶ δυνάμεως διὰ τὴν Κίναν, τὸν 18ον αἰῶνα, ἡ ἐπαρχία Τζεχὸλ ἦτο τὸ κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ πολιτικὸν ταὐτοχρόνως κέντρον τῆς τεραστίας Αὐτοκρατορίας. Ἡ πόλις Τζεχὸλ ἐκαλεῖτο τότε ἀπὸ τοὺς ποιητὰς «τὸ μαργαριτάρι τῆς Κίνας». Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος, ὁ Αὐτοκράτωρ Κ' ἀγκ-

Μία Μογγολὶς μὲ ἀλλόκοτον κόσμημα ἐπὶ κεφαλῆς

Τμῆμα τοῦ ναοῦ τοῦ Μεγάλου Βούδα εἰς Γεχόλ

Σχὶ, ὁ ἰσχυρότερος ἐξ ὅλων τῶν μαντζουριανῶν αὐτοκρατόρων, ἵδρυσε τὴν πόλιν Τζεχὸλ, ἔξω τοῦ μεγάλου σινικοῦ τείχους, ἐπὶ μογγολικοῦ ἐδάφους. Ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐπρόβαλε μία νέα πόλις γεμάτη ἀπὸ ἀνάκτορα, ἀπὸ κήπους καὶ πάρκα, ἀπὸ ναούς, μοναστήρια καὶ λίμνας. Ἡ ἄνθησις τῆς πόλεως αὐτῆς διήρκεσεν ἑκατὸν ἔτη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁ-

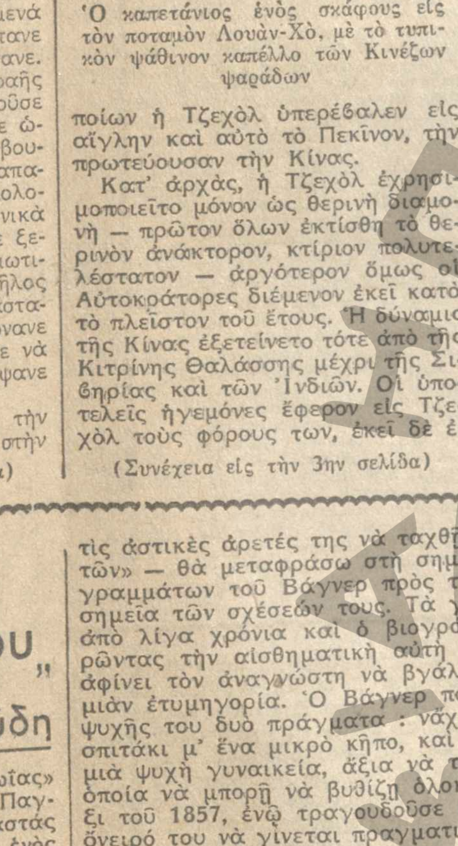
Ὁ καπετάνιος ἑνὸς σκάφους εἰς τὸν ποταμὸν Λουὰν-Χὸ, μὲ τὸ τυπικὸν ψάθινον καπέλλο τῶν Κινέζων ψαράδων

ποίων ἡ Τζεχὸλ ὑπερέβαλεν εἰς αἴγλην καὶ αὐτὸ τὸ Πεκῖνον, τὴν πρωτεύουσαν τὴν Κίνας.

Κατ' ἀρχάς, ἡ Τζεχὸλ ἐχρησιμοποιεῖτο μόνον ὡς θερινὴ διαμονὴ — πρῶτον ὅλων ἐκτίσθη τὸ θερινὸν ἀνάκτορον, κτίριον πολυτελέστατον — ἀργότερον ὅμως οἱ Αὐτοκράτορες διέμενον ἐκεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους. Ἡ δύναμις τῆς Κίνας ἐξετείνετο τότε ἀπὸ τῆς Κιτρίνης Θαλάσσης μέχρι τῆς Σιβηρίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν. Οἱ ὑποτελεῖς ἡγεμόνες ἔφερον εἰς Τζεχὸλ τοὺς φόρους των, ἐκεῖ δὲ ἐ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Μία ἀπαισιόδοξος ἀνασκόπησις

Οἱ κίνδυνοι τῆς εἰρήνης

Τὸ τελευταῖον πολύκροτον ἄρθρον τοῦ κ. Οὐΐκαμ Στὴδ

Αἱ στιγμαὶ ἀπαιτοῦν ψυχρὰν σκέψιν καὶ ἤρεμα νεῦρα. Ἡ κατάστασις δὲν ἐπιτρέπει οὔτε ἀδιαφορίαν οὔτε ἀπειθαρχίαν. Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἀντελήφθη ἐγκαίρως ὅτι «κάτι πρέπει νὰ γίνῃ» καὶ δι' αὐτὸ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γενεύην καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ρώμην, ἀφοῦ κατήρτισε τὸ περὶ ἀφοπλισμοῦ σχέδιόν του. Τὸ ζήτημα εἶνε τί πρέπει νὰ γίνῃ. Καὶ ἡ ἀπάντησις εἰς αὐτὸ δὲν εἶνε εὔκολος...

Ἂς ρίψωμεν πρῶτον ἕνα βλέμμα εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ Χίτλερ καὶ οἱ φαιδροὶ ἄνθρωποί του εἶνε πλέον κυρίαρχοι τῆς Γερμανίας. Αἱ μέθοδοι των ἠμπορεῖ νὰ μὴ μᾶς ἀρέσουν. Διότι αἱ μέθοδοι αὐταὶ εἶνε ἡ Γερμανικὴ ἐθνικιστικὴ «μεταγλώττισις» οὐγγρικῶν καὶ ἰταλικῶν μεταφράσεων τῆς ἐπαναστατικῆς τακτικῆς τῶν Μπολσεβίκων. Ὁ Μουσσολίνι ἐχρειάσθη πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ, μετὰ τὴν «πορείαν πρὸς τὴν Ρώμην», τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1922. Καὶ ὅμως ἀπὸ τινων ἀπόψεων τὸ ἔργον του ἦτο εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ τοῦ Χίτλερ, διότι δὲν εἶχε ν' ἀντιπαλαίσῃ μὲ τόσους ἐξωτερικοὺς κινδύνους ὅσον αὐτός. Ἀφ' ἑτέρου, ὁ Χίτλερ ἔχει πολὺ ἰσχυρότερα σήμερον λαϊκὰ στηρίγματα παρ' ὅ,τι εἶχε τότε ὁ Μουσσολίνι.

Μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὀφείλομεν νὰ ἀντικρύσωμεν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Χιτλερικῆς Γερμανίας ὡς τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τοῦ συγχρόνου Γερμανικοῦ λαοῦ. Καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα, δι' αὐτό, ἕτοιμοι ὅπως ἀντιμετωπίσωμεν συγκρούσεις εἰς τὸ Δάντσιγκ καὶ εἰς τὴν ἄνευ διακοπῆς λωρίδα τοῦ παλαιοῦ Πολωνικοῦ ἐδάφους, ἡ ὁποία κακῶς ὀνομάζεται «διάδρομος» τοῦ Δάντσιγκ.

Εἰς τὴν ἀφοπλισμένην ζώνην τοῦ Ρήνου, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς Ἀγγλίας, ἄνευ τῶν Κτήσεων, οἱ Γερμανοὶ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἤρχισαν ἤδη τὰς ἐπιδρομάς. Πρέπει δὲ ν' ἀναμένεται λίαν προσεχῶς καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς Χιτλερικῆς δυνάμεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν. Τοῦτο, ὡς φυσικόν, θὰ προκαλέσει διαταραχήν, ἴσως καὶ ἐπέμβασιν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἡ ὁποία σήμερον ἔχει σταθεροποιηθῆ εἰς Μεγάλην Δύναμιν. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἰταλία, παρ' ὅλην τὴν συμπάθειάν της πρὸς τὸν Χιτλερικὸν φασισμόν, δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ δεχθῇ ἐπάνω ἀπὸ τὰ βόρεια σύνορά της τὸν ὄγκον τῆς Αὐστρογερμανικῆς ἑνώσεως.

Εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, ἐξ ἄλλου, εἶνε πολὺ τεταμένη ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις., ἡ προκληθεῖσα ἐκ τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἀποτελεῖ δὲ τοῦτο συνεχῆ ἀφορμὴν ἐξωτερικῶν δολοπλοκιῶν. Ἄλλη περιπλοκῶν: Ἡ σύλληψις Βρετανῶν ὑπηκόων ἐν Μόσχᾳ προκαλεῖ ἔντασιν εἰς τὰς Ἀγγλοσοβιετικὰς σχέσεις. Αἱ αἱματηραὶ μάχαι μεταξὺ Ἰαπωνίας καὶ Κίνας συνεχίζονται, ἡ δὲ Ἰαπωνία προσθέτως ὁμιλεῖ ἀπὸ τοῦδε περὶ «προληπτικοῦ πολέμου» ἐναντίον τῆς Ρωσσίας εἰς τὰς παρὰ τὴν θάλασσαν ἐπαρχίας τῆς Σιβηρίας.

Ἀλλὰ καὶ πλησιέστερον, ἐντὸς τῆς Εὐρώπης, ἡ κατάστασις δὲν εἶνε καλυτέρα : Ἡ Γαλλία εἶνε ἐξαιρετικῶς ἀνήσυχος, ὅπως καὶ τὸ Βέλγιον. Εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, τὸ ὀλλανδικὸν ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα ἀρχίζει νὰ κινῆται ὑπόπτως. Οἱ Ὀλλανδοὶ αὐτοὶ ἐθνικοσοσιαλισταί, διδαχθέντες τὰς χιτλερικὰς μεθόδους εἰς τὴν Κολωνίαν, διακηρύσσουν ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ὀλλανδία ἀποτελοῦν τοὺς πνεύμονας καὶ τὴν καρδίαν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Γερμανικοῦ σώματος. Φαίνεται δὲ ὅτι ἔχουν ἐνστερνισθῆ τὸ ἰδεῶδες τῶν Γερμανῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς «κεντρικῆς εὐρωπαϊκῆς ἑνώσεως τῶν Γερμανικῶν λαῶν», ἡ ὁποία νὰ περιλάβῃ τοὺς Φλαμανδούς, τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὴν Δανίαν.

Ἡ «κεντρικὴ εὐρωπαϊκὴ ἕνωσις τῶν Γερμανικῶν λαῶν» ἀποτελεῖ, ὑπὸ διαφορετικὸν τίτλον, ἀναβίωσιν τῆς «Ἁγίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας Γερμανικῆς ἐθνικότητος», περὶ τῆς ὁποίας τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Αὐστριακῆς κληρικῆς κυβερνήσεως ἀπεκάλυπτε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ὅτι ἀπαρτίζει τὴν μόνην ἀληθινὴν λύσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ προβλήματος— θεωρία ἡ ὁποία δὲν προκαλεῖ καμμίαν ἔκπληξιν εἰς τὸ Βατικανόν, ὅπου ὅλα τὰ παράφρονα σχέδια δὲν ἀποκηρύσσονται πάντοτε ὅσον πρέπει.

Ζῶμεν, τῷ ὄντι, εἰς ἕνα κόσμον παράφρονα, ἔχοντα τὴν βεβαιότητα τῆς καταστροφῆς ἐνώπιον του, ἐὰν τὰ πράγματα ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον ποὺ ἀκολουθοῦν τώρα, καὶ ὅμως μὴ θέλοντα νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐπιβάλλεται διὰ τὴν διόρθωσιν τῆς καταστάσεως.

Πρὸς τὸν κόσμον τοῦτον ὁ κ. Μακντόναλντ ἔρριψε τὸν τελευταῖον ἐν Γενεύῃ λόγον του καὶ τὸ περὶ ἀφοπλισμοῦ βρεττανικὸν σχέδιον. Οἱ ἐμπειρογνώμονες θὰ ἀναλύσουν τὸ σχέδιον καὶ θὰ ἀποφανθοῦν τί δύναται ἐξ αὐτοῦ νὰ μείνῃ, ἀλλ' εἰς ἐμὲ μία καὶ μόνη παράγραφος τοῦ λόγου τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ φαίνεται σπουδαιοτέρα τοῦ σχεδίου, διότι ἡ ἀξία τοῦ σχεδίου ἠμπορεῖ νὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς παραγράφου ταύτης : «Κανένα ἔθνος ποὺ θὰ ἔχῃ ὑπογράψει τὴν συμφωνίαν τῆς διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἀδιάφορον εἰς τὴν παραβίασιν τοῦ συμφώνου Κέλλογκ ἀπὸ ἄλλο Ἔθνος.... Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οὐδετερότητα, ἀποδεχόμεθα τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν τόσον ἐπικαίρως ὅσον σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἀνέπτυξε, τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. Στίμσον».

Ἡ ἰδέα αὐτὴ τοῦ κ. Στίμσον ἦτο ὅτι : ἡ νομιμότης τῆς οὐδετερότητος κυβερνᾶται ἀπὸ τὴν νομιμότητα τοῦ πολέμου, ὅτι οἱ νόμοι τῆς οὐδετερότητος δὲν δύνανται ἀποτελεσματικῶς νὰ προλάβουν τὴν ἀνάμιξιν ξένων εἰς μίαν ἀρχικὴν ρῆξιν οὕτως ὥστε νὰ προκληθῇ ἐξ αὐτῆς μία γενικὴ ρῆξις, ὅτι ἡ ἀποκήρυξις τοῦ πολέμου διὰ τοῦ συμφώνου Κέλλογκ κατέστησε τὸν πόλεμον «παράνομον» καὶ συνεπῶς κατέστησε παράνομον καὶ τὴν οὐδετερότητα. «Κατόπιν τούτου, εἶπεν ὁ Στίμσον, ὅταν δύο ἔθνη ἐμπλακοῦν εἰς ἔνοπλον ρῆξιν, τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ ἀμφότερα θὰ εἶνε ὁ ἢ οἱ ἀδικοῦντες. Ἡμεῖς οἱ ἄλλοι ὀφείλομεν τότε νὰ διαγράψωμεν κύκλον περὶ αὐτὰ καὶ νὰ τηρήσωμεν ἀπέναντι των τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν μετὰ περισσῆς ἀκριβολογίας ὁρίζει ὁ περὶ μονομαχίας κῶδιξ. Ἀντὶ τούτου, τὰ καταγγέλλομεν ὡς παραβάτας τοῦ νόμου».

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ γνῶμαι τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ δὲν συμπίπτουν ἐντελῶς μὲ τὰς γνώμας τοῦ κ. Στίμσον. Ἀλλὰ τόσον αἱ γνῶμαι αὐταί, ὅσον καὶ τὸ σύνολον τοῦ περὶ ἀφοπλισμοῦ σχεδίου του, θὰ χρειασθοῦν συζητήσεις καὶ διευκρινίσεις. Ὁπωσδήποτε, ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται ἰδιαιτέραν διευκρίνισιν εἶνε τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητος.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, συμφωνοῦμεν μὲ τὸν κ. Οὐΐνστον Τσώρτσιλ ὅτι, ἂν ἀποφασίσῃ νὰ μείνῃ ἔξω πάσης μελλοντικῆς ρήξεως, οἱ σημερινοί της ἐξοπλισμοὶ δὲν εἶνε ἐπαρκεῖς διὰ τὴν προάσπισιν τῆς οὐδετερότητός της. Ἂν ἡ πολιτικὴ τοῦ Χίτλερ προκαλέσῃ ἔνοπλον ρῆξιν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ δὲ σύγκρουσις αὐτὴ ἀπειλήσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατέναντι τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἠπειρωτικῶν ἀκτῶν, ἡ φροντὶς διὰ τὴν ἰδίαν της ἀσφάλειαν θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν ἀγγλικὴν «οὐδετερότητα». Πλὴν τῆς ἐναερίου ἐπιδρομῆς, οὐδ' αὐτὸ τὸ Λονδῖνον, ἐξ ἄλλου, δὲν εἶνε ἀσφαλὲς ἀπὸ βομβαρδισμὸν διὰ μεγάλων πυροβόλων τοποθετημένων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Φλάνδρας ἢ τῆς Βορείου Γαλλίας. «Μὲ τὰ λόγια δὲν ἠμπορεῖ νὰ ξηρανθῇ ἡ Μάγχη» παρετήρει τελευταίως εἰς τὴν Γενεύην ὁ κ. Ἔντεν. Σωστά, ἀλλὰ ὀβίδες ὅπως ἐκεῖναι μὲ τὰς ὁποίας ἐβομβαρδίσθη τὸ Παρίσι, κατὰ τὸ 1918, ἀπὸ ἀποστάσεως 75 μιλίων, ἠμποροῦν νὰ ὑπερβοῦν ταχύτατα καὶ εὐκολώτατα τὸν πορθμόν. Ὅταν, εἰς τὸ Λοκάρνο, ἡ Μεγάλη Βρετανία ἔδωσε τὴν ἐγγύησίν της διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τῆς ζώνης τοῦ Ρήνου, τὸ προταχθὲν ἐπιχείρημα ἦτο ὅτι ἡ πρώτη γραμμὴ τῆς ἐναερίου βρεταννικῆς ἀμύνης εὑρίσκετο εἰς τὸν Ρῆνον. Σήμερον, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῶν Ἄγγλων ἀεροπόρων, ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ τεθῇ ὁπουδήποτε, ἐντὸς ἀκτῖνος 5.300 μιλίων.

Διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐθνικῶν της συμφερόντων ἡ Μεγάλη Βρεταννία ὀφείλει νὰ ἀναπροσαρμόσῃ εἴτε τοὺς ἐξοπλισμούς της εἴτε τὴν ἐξωτερικήν της πολιτικήν. Ἂν τὸ κύριον συμφέρον της εἶνε ἡ εἰρήνη, ὀφείλει νὰ σκεφθῇ πῶς νὰ τὴν κατοχυρώσῃ εἴτε διὰ συστήματος ἀμυντικῶν συμμαχιῶν, εἴτε διὰ συστήματος δεδηλωμένης καὶ συμπεφωνημένης «μὴ οὐδετερότητος» ἔναντι τοῦ ἐγκλήματος τοῦ πολέμου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, εἶνε προφανὲς ὅτι αἱ βρεταννικαὶ δυνάμεις μαζὶ μὲ τὰς δυνάμεις τῶν ἄλλων χωρῶν ποὺ θὰ ἐνεπνέοντο ἐκ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν θὰ ἦσαν ἀρκεταὶ —ἔστω καὶ ἂν εἶχαν μειωθῆ (ἐκ τοῦ περὶ ἀφοπλισμοῦ σχεδίου)— διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον.

WICKHAM STEED

Εἰς τὸ Περιθώριον τῶν Γεγονότων

Οἱ Ἄγγλοι ὑπουργοί, ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὴν Ρώμην εἰς τὸ Λονδῖνον, παρέμειναν ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς Παρισίους διὰ νὰ καταστήσουν ἐνημέρους τοὺς Γάλλους κυβερνήτας περὶ τῶν ἐν Ρώμῃ συμφωνηθέντων καὶ ν' ἀνταλλάξουν τὰς γνώμας των ἐπὶ τῆς, μετὰ τοῦτο, διαμορφουμένης καταστάσεως. Κανείς, βέβαια, δὲν ἐξεπλάγη διὰ τὴν ψυχρὰν ἐπιφυλακτικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἤκουσαν οἱ κ. κ. Νταλαντιὲ καὶ Μπονκοὺρ τοὺς Ἄγγλους συναδέλφους των. Εὗρον μὲν λίαν ἐνδιαφέρον τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μουσσολίνι, ἀλλὰ βεβαιοῦν ὅτι πρέπει τοῦτο νὰ μελετηθῇ ἐπισταμένως, μετὰ ταῦτα δὲ ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον μακρῶν καὶ ἐπιπόνων διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων. Οἱ λόγοι αὐτοὶ δὲν ὑπελογίσθη νὰ συγκαλύψουν τίποτε ἀπολύτως. Ἡ Γαλλία αἰσθάνεται εὐνόητον ἀντίδρασιν πρὸς ἓν σχέδιον, τὸ ὁποῖον, μεταξὺ ἄλλων προνοεῖ καὶ περὶ μιᾶς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν. Ἡ γαλλικὴ οἰκονομία ὁλόκληρος στηρίζεται μεταπολεμικῶς ἐπὶ τῆς προνομιούχου θέσεως, τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισε δι' αὐτὴν ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τὴν ὁποίαν ἐφρόντισε νὰ κατοχυρώσῃ πρακτικῶς διὰ τοῦ δικτύου τῶν ἐν τῇ Μέσῃ καὶ τῇ Ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ στρατιωτικῶν συμμαχιῶν της —μὲ τὴν Μικρὰν Ἀντάντ καὶ τὴν Πολωνίαν, ὅπου διέθεσε πολλὰ δισεκατομμύρια φράγκων διὰ νὰ ἐξοπλίσῃ τὰ κράτη ταῦτα, ὡς δορυφόρους της εἰς τὰ καίρια σημεῖα τῆς ἠπείρου μας. Πῶς νὰ δεχθῇ καὶ κατ' ἀρχὴν κἂν συζήτησιν περὶ ἐνδεχομένης ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν, ὅταν θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ὑπερασπίσῃ τὸ ἐκ τῶν συνθηκῶν εὐρωπαϊκὸν καθεστὼς καὶ διὰ τῶν ὅπλων ἀκόμη ;

Οὕτως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διαγράφονται αἱ πρῶται δυσχέρειαι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Μουσσολίνι καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ κατάστασις δὲν δεικνύει ἀκόμη θετικὰ σημεῖα βελτιώσεως.

Τὸ Δημόσιον καὶ οἱ φορολογούμενοι

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ἀναπτύξῃ εἰς τοὺς ταμειακοὺς καὶ ἐφοριακοὺς ὑπαλλήλους πῶς ἡ κυβέρνησις ἀντιλαμβάνεται τὰ καθήκοντα καὶ τὴν στάσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἔναντι τῶν φορολογουμένων πολιτῶν, εἶνε ἀξία ἐξάρσεως, διότι τοῦτο γίνεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν χώραν μας καὶ διότι δὲν ὑπάρχει πολίτης φορολογούμενος ὁ ὁποῖος νὰ μὴ γνωρίζῃ ἐξ ἰδίας πείρας τὰ τρωτὰ τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ἐντεταλμένων τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων. Τὸ κράτος ἐνεφανίσθη πολλάκις καὶ ἀδικοῦν καὶ παραλογιζόμενον καὶ ἐκβιάζον κάποτε, μὲ μόνον ἀποτέλεσμα τὸν κλονισμὸν τοῦ κύρους του καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν του ἐπ' αὐτό. Ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ κ. Λοβέρδου, τόσον ἐναρμονιζομένη πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα ἑνὸς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θὰ ἔχῃ, βεβαίως, ἱκανοποιητικὰ διὰ τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ Κοινὸν ἀποτελέσματα : ἡ ἀποκατάστασις μιᾶς δικαίας καὶ λογικῆς ἐνεργείας τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κανονικὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ἐνῷ, ἀφ' ἑτέρου, οἱ πολῖται, λαμβάνοντες καὶ αὐτοὶ γνῶσιν τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργοῦ πρὸς τὰς ὑφισταμένας του ἀρχάς, δὲν θὰ ἐκβιάζωνται, οὔτε θὰ πιέζωνται ὅπως μέχρι τοῦδε, εἰς βάρος τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ κράτους.

Ἢ τὸ ἕν, ἢ τὸ ἄλλο

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κ. Ἀρβανιτόπουλος μᾶς πληροφορεῖ δι' ἐπιστολῆς του ὅτι, καθ' ἃ «περιῆλθεν εἰς τὰς ἀκοάς του», ἐξηφανίσθησαν ἔκ τινων προθηκῶν καὶ ἑρμαρίων τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν μερικὰ πολύτιμα κειμήλια, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπαριθμεῖ. Καὶ ὁ κ. καθηγητὴς ἐπιρρίπτει τὰς διὰ τοῦτο εὐθύνας εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Τμήματος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος καταγγέλλει δημοσίᾳ παρόμοια γεγονότα. Ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι χάριν τοῦ γοήτρου τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας, τὸ πρᾶγμα δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ καὶ πάλιν ἐν σιγῇ. Ὑπάρχει ὁ νόμιμος τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῶν καταγγελλομένων καὶ εἴτε οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐξαφάνισιν — ἐὰν ὄντως συνέβη τοιαύτη — πρέπει ν' ἀποτίσουν εὐθύνας ποινικάς, εἴτε ὁ ἑκάστοτε καταγγέλλων καθηγητὴς πρέπει νὰ ἀποτίσῃ αὐτὸς ποινικὰς εὐθύνας διὰ τὴν ἀβάσιμον καταγγελίαν του. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται, εἶνε ἡ συνέ-

Ἐπιφυλλίδες τῆς «Πρωΐας»

Ἡ ἐμπνεύστρια τοῦ "Τριστάνου"

Τῆς κ. Σοφίας Κ. Σπανούδη

Ἔχω ἀφιερώσει ὡς τώρα τέσσαρες ἐπιφυλλίδες τῆς «Πρωΐας» στὸ πολυδαίδαλο ἔργο τοῦ Βάγνερ, τὴν παγκόσμια ὅσο καὶ Παγγερμανικὴ σημασία του, στοὺς ἑρμηνευτὰς καὶ τοὺς θαυμαστάς του. Ἀφορμὴ στὴ σημερινή μου ἐπιφυλλίδα δίνει ἡ ἐπιστολὴ ἑνὸς Βαγνερόληπτου ἀναγνώστου μου, ὁ ὁποῖος διαμαρτύρεται ἐντόνως γιατὶ ζήτησα νὰ ἐξαγνίσω τὴν Ματίλδα Βέζεντονκ ἀπὸ κάθε ἔκνομη ἐρωτικὴ σχέσι της μὲ τὸν συνθέτην τοῦ «Τριστάνου». Καὶ μοῦ λέγει μὲ παράπονο : «Δὲν φρονεῖτε λοιπὸν πῶς ἡ δημιουργία ἑνὸς «Τριστάνου» ἐξαγοράζει τὴν παράβαση τῆς ὀγδόης ἐντολῆς;»

Ἂς πιστέψῃ ὁ φίλος ἀναγνώστης μου ὅτι δὲν ζήτησα νὰ ἠθικολογήσω μὲ τὴν φράσι μου ἐκείνη στὴν ὁποίαν, δὲν θυμοῦμαι ἀκριβῶς γιατὶ τόνιζα τὴν ἠθικὴ δύναμι τῆς Ματίλδας Βέζεντονκ καὶ τὴν αὐτοθυσία της. Ἡ αἰσθηματικὴ αὐτὴ περιπέτεια ποὺ σήκωσε μιὰ τρικυμία μέσα στὴν ὠκεάνεια ψυχὴ τοῦ Βάγνερ καὶ στὴν ὁποία ὀφείλομε τὸν «Τριστάνο» δὲν εἶναι γνωστὴ ἐπακριβῶς σ' ὅλες τὶς λεπτομερείες της. Γιὰ νὰ ἱκανοποιήσω σήμερα τὸν τόσο αἰσθηματικὸ ἀναγνώστη μου μὲ τὸν ὁποῖον συμφωνῶ στὸ ὅτι οἱ μεγάλοι δημιουργοὶ καλλιτέχναι ἔχουν ἀπόλυτα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ζωῆς ὅσα δὲν ἔχουν οἱ κοινοὶ θνητοί—ἂν καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε πῶς ἡ Ματίλδα Βέζεντονκ ἂν καὶ ποιήτρια καὶ διανοουμένη προτιμᾷ μὲ τὶς ἀστικὲς ἀρετές της νὰ ταχθῇ στὴ συνομοταξία τῶν «κοινῶν θνητῶν» — θὰ μεταφράσω στὴ σημερινὴ ἐπιφυλλίδα μερικὲς περικοπὲς γραμμάτων τοῦ Βάγνερ πρὸς τὴ φίλη του ποὺ διαφωτίζουν πολλὰ σημεῖα τῶν σχέσεών τους. Τὰ γράμματα αὐτὰ δημοσιεύθηκαν πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια καὶ ὁ βιογράφος τοῦ μεγάλου συνθέτου ἐξιστορῶντας τὴν αἰσθηματικὴ αὐτὴ περιπέτειά του πολὺ ἀντικειμενικά, ἀφίνει τὸν ἀναγνώστη νὰ βγάλῃ μόνος του ἕνα συμπέρασμα καὶ μιὰν ἐτυμηγορία. Ὁ Βάγνερ ποθοῦσε πάντα μ' ὅλη τὴ φλόγα τῆς ψυχῆς του δυὸ πράγματα : νάχῃ «ἕνα γελαστὸ καὶ ἥσυχο ἐξοχικὸ σπιτάκι μ' ἕνα μικρὸ κῆπο, καὶ κοντά του μιὰ καρδιά, ἕνα πνεῦμα, μιὰ ψυχὴ γυναικεία, ἄξια νὰ τὸν νοιώθῃ ὁλόκληρο καὶ μέσα στὴν ὁποία νὰ μπορῇ νὰ βυθίζῃ ὁλοκληρωτικὰ τὴν ψυχή του». Τὴν ἄνοιξι τοῦ 1857, ἐνῷ τραγουδοῦσε μὲ νοσταλγία τὰ χελιδόνια, εἶδε τὸ ὄνειρό του νὰ γίνεται πραγματικότης :

«Εὐτυχισμένο χελιδόνι ! γιὰ νὰ βγάλῃς πουλιὰ
χτίζεις τὴν ὡραία, τὴ δική σου τὴ φωλιά !
Δυστυχισμένος ἐγὼ ! ποῦ δὲν βρίσκω
ἕνα ἥσυχο καταφύγιο γεμάτο σιωπή.
Ποῦ νὰ εἶνε τὸ δικό μου τὸ χελιδόνι
ποῦ θὰ χτίσῃ τὴν ἥσυχη φωλιά μου!»

Ἡ Ματίλδα Βέζεντονκ ἄκουσε τὴν ποιητικὴν αὐτὴν ἐπίκλησι κι' ἔγινε ἐκείνη τὸ «χελιδόνι» ποὺ χάρισε στὸν Βάγνερ μιὰ ἥσυχη φωλιά, τὸ καταφύγιό του. Ὁ σύζυγός της, ὁ Ὄττο Βέζεντονκ, ὁ πλούσιος ἔμπορος τῆς Ζυρίχης εἶχε χτίσει στὸν «Πράσινο Λόφο» κοντὰ στὴ Ζυρίχη μιὰ ὡραία βίλλα καὶ ἡ γυναῖκα του τὸν ἔπεισε ν' ἀγοράσῃ ἕνα γειτονικὸ περίπτερο, μέσα στὴν περιοχὴ τῆς ἰδιοκτησίας τους, καὶ νὰ προσφέρῃ στὸ φίλο τους, μ' ἕνα ἐνοίκιον πληρωμένο κυρίως σὲ μουσική. Ὁ Βάγνερ στὴν εἴδησι αὐτή, ποὺ τοῦ ἀπέσπασε δάκρυα εὐγνωμοσύνης, ἔνοιωσε μιὰ «βαθειὰ εἰρήνη» νὰ τὸν ἀπολυτρώνῃ ἀπ' ὅλα τὰ βάρη ποὺ τὸν πίεζαν, ἔνοιωσε τὴν ψυχή του ν' ἀναφτερώνεται στὸ μεγάλο της πέταγμα. Ἔκλαιγε ἀπὸ χαρὰ κι' εὐγνωμοσύνη γράφοντας στοὺς φίλους του :

«Ὦ ἀγαπημένοι μου τί μπορῶ νὰ σᾶς ἐκφράσω μὲ λόγια ; Ὅλα γύρω μου ἀποτόμως ἄλλαξαν ὡς ἐκ θαύματος ! Ὅλοι μου οἱ δισταγμοὶ τελείωσαν πλέον. Ξέρω τώρα ποῦ νὰ στηριχθῶ, ποῦ νὰ ριζώσω ! Ξέρω ποῦ μπορῶ νὰ δημιουργήσω, νὰ βρῶ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἱκανοποίησι τῆς δίψας ποὺ μὲ καίει ! Ὦ παιδιά μου! εἰς ἀντάλλαγμα αὐτῆς τῆς εὐτυχίας ποὺ μοῦ χαρίσατε μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς πιστότερης καὶ τῆς συγκινητικώτερης στοργῆς σας, θὰ σᾶς κάμω νὰ εἴσθε περήφανοι γιὰ μένα ! Σὲ σᾶς ἀνήκω γιὰ πάντα, κάθε μου ἐπιτυχία εἶνε δική σας, σὲ σᾶς ὀφείλω τὴ γαλήνη μου, τὴ δημιουργική μου δρᾶσι, ὅλη μου τὴν εὐτυχία!.....»

Μόλις ἐγκατεστάθη στὸ «Ἄσυλο» (Triebchen) ὁ Βάγνερ ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ἐντατικά. Καὶ μέσα στὴ διάθεσι τῆς χαρᾶς ποὺ τὸν πλημμυροῦσε, τελείωνε τὸν «Σήγφρηδ». Τὸ «χελιδόνι» ἐρχόταν συχνὰ νὰ καμαρώσῃ τὴ φωλιὰ ποὺ τοῦ χάρισε. Καὶ ἡ ἐπισκέψεις αὐτὲς τοῦ ἔφερναν νέες ἐμπνεύσεις. Ὅταν ἡ Ματίλδα ἔφευγε, ἐκεῖνος ἔπασχε πολύ, μὰ δὲν ζητοῦσε ποτὲ νὰ τὴν ταράξῃ μὲ θερμὲς παρακλήσεις. «Ἡ Μοῦσα, ὅπως καὶ ὁ Ἔρως, τῆς γράφει μὲ χαριτωμένο παιγνιδιάρικο τρόπο, δὲν φέρνουν τὴν εὐδαιμονία, παρὰ μόνον ὅταν τὸ θελήσουν. Ἀλλοίμονο στὸν ἄφρονα ἐκεῖνον, ἀλλοίμονον στὸν ἀνέραστο θνητό, ποὺ θὰ ζητήσῃ βιαίως ν' ἀποκτήσῃ ἐκεῖνο ποὺ δὲν θὰ τοῦ προσφέρῃ ἐκείνη αὐθόρμητα. Δὲν εἶν' ἀλήθεια ; Πῶς εἶνε δυνατὸν ὁ Ἔρως καὶ ἡ Μοῦσα νὰ ἐκβιασθοῦν ποτέ;»

Μὰ ὁ Βάγνερ, ἦταν φανερὸ ὅτι δὲν ἦταν ὁ «ἀνέραστος θνητός.» Ἀπὸ τὴ βίλλα στὸ ποιητικὸ περίπτερο, μιὰ γλυκειὰ ἀνταπόκρισις εὐχῶν, χαιρετισμῶν, ἐπισκέψεων, εἶχε καθιερωθῆ κάθε μέ-

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5ΗΜΑ

Οἱ ἀρχαῖοι ἔρωτες τοῦ Ἑλληνικοῦ Καρρὸ

(Ἀναγωγικοστικοὶ καὶ Ἐσπερινοὶ)
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἀνοιξε νοῦ Ἀλφόνσο» καὶ «Ἡ Θ. Μεσολογγίου».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ συφέρ τῆς κυρίας».
ΑΛΑΠΡΑ. «Ἡ Δικτατορισσα».
ΕΣΠΕΡΙΟΝ (Ο. Π. Κωνσταντίνου). «Τὰς μέλισσας φίλοι».
ΚΟΤΟΠΟΛΗ. (Γιαννέννας - Παρρέκας).
«Ἑλληνικὴ Μυθολογία».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Ἑλληνικὴ Ἀδελφότης Ἀθηνῶν). «Ὁ κυρ - Ἀλφόνσος τῆς Πομπαδούρ».
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ. «Ὁ Φαντασματοφόρος ἐξ πιθανοῦ».
ΤΡΙΑΝΟΝ (Λαζαρίδου - Ἰστρεβῆ). «Ἔνα νυχτερινό».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ κυρὸς ἄγνωστος».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἔνας ἄνθρας δυὸ γυναίκες».
ΑΤΤΙΑΝ. «Ὁ Χαλιφὲς».
ΜΟΝΤΙΑΝ. «Ὁ Χαλιφὲς κι' ὁ λιγνὸς στὰ κάστρα κι' ἀλλοῦ».
ΟΥΦΑ. «Ὁ κακὸς ὅρομος».
ΠΑΝΘΕΩΝ. «Ὁ Ἔρωτας τῆς ἄμμου».
ΠΑΛΑΣ. «Ἡ Ζωζέλα τοῦ Ἀσκοῦ».
ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ. «Ἡ μάγισσα».
ΑΡΗΣ. «Ἡ μαγὴ γυναῖκα».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ὁ Κυρὸς τοῦ Βάλγια
ΑΚΙΑΕΙΟΝ. «Ἀρσὲν Λουπέν».
ΓΑΛΑΞΙΑ. «Ὁ ἀνωμότας θρὸς τὴς κόλασης».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ὁ χορὸς τῆς Ὀπέρας».
ΛΥΡΕΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου μου».
ΛΥΡΕΣΣΑ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου μου».
ΠΑΛΛΑΣ (Πανεπιστημίου). «Ὁ Βασιλιὰς τὴς Ζουλούας».
ΡΟΞΙΝΗ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου μου».

Πειραιώς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Βασιλάκα - Ἀρσενοῦ) «Ἡ μικρὴ Πομπαδούρ. Ἐκκλησιαστικὴ ἀνωμοτία - Ἀνωμοτία ἀρχικὴς ἐιδοτίτας».
ΣΠΛΗΝΤΙΔ. «Ἔχω τὴν ἀγάπη κοντὰ σου».
ΛΑΥΡΙΟΝ. «Ἡ ἀνωμοτία τὴς Κυνεγοῦς».

Τὸ ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1412 μ.). 7.25 μ.μ. Ἐξωτερικὴ μουσικὴ. 8.30 μ.μ. Ἐκφώνησις 9 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ πιανόν. 10.40 μ.μ. Πνευστὰ ὀργανικὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.
ΣΦΙΣ. ΠΠΑΝΙΑΝΙΤΣ. 11.20 μ.μ. Τζάζ.
ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.) 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ ἄσματα. 8.30 μ.μ. Ἐρμηνευτικὸ σκέτσο. 9 μ.μ. Μουσικὴ ἐκ βιολίου.
ΒΙΕΝΝΗ (518 μ.) 4.45 μ.μ. Δίσκοι. 6 μ.μ. Ἐκφώνησις. 8 μ.μ. Ἐρμηνεία ἀσμάτων. 9 μ.μ. Δίσκοι. 9.20 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸν Ἀλφόνσο τὸν Ἀγαθὸν. 10.20 μ.μ. Ἐκφώνησις ἐπιστολῶν. 11 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ ἀνωμοτίας ἀνωμοτίας. 11 μ.μ. Ἐνεστὼ συρφωνία. εἰς ἑπτὰ μέρη.
ΒΟΡ. ΓΙΑΝ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Γκουφ, Μακσίμ, Ἐφγκένη, Ἀκιμίοφ, Μαρκόφ). 6.10 μ.μ. Ἐκφώνησις. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Ἐκφώνησις. 11.15 μ.μ. Ρασοφόρησις. Ρεκ. Βουχαρέστ.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.) 8.30 μ.μ. Ἐκφώνησις. 9 μ.μ. Μεταδόσις συναυλίας ἐκ Βιένης. 11 μ.μ. Τσιγγανικὴ ὀρχήστρα. 12.15 κ.π. Τζάζ.
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.) 6 μ.μ. Πρωϊνὴ μουσικὴ. 8 μ.μ. Ὁμιλία. 8.40 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὸν Ἀλφόνσο τὸν Ἀγαθὸν.
ΠΗ: «ΚΑΒΑΛΕΡΙΑ ΡΟΥΣΤΙΚΑΝΑ». Ὑπὸ τὸν «Κωνσταντίνο» μουσικοσύνθετο τὸν Ποτορὰ (Ρουμανικὸν συνθετικὸν).
ΣΤΡΑΣΗ (409 μ.) 10 μ.μ. Ἐκφώνησις καὶ ἀρχαιοτικὴ σύμφωνα μὲ τὸν Ρ.Ε.Ε.Ε.
ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Ὁπτικὸς 335 μ.) 9 μ.μ. Ἐπτὰ ἀρχαιοτικὰ. 9.30 μ.μ. Συφωνικὴ ἀρχαιοτικὴ ἀπὸ τὸν Ἀγγλικὸν Ἀρχαιοτικὸν (ἀγγλικὴ). Ἀφηρμὲς «Λιμωμένοι ἄρχοντες». 11 μ.μ. Ὀρχήστρα. 11.40 μ.μ. Δίσκοι. 12.10 κ.π. Τζάζ.
ΠΡΑΓΑ (488 μ.) 9.30 μ.μ. Ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Συφωνικὴ συναυλία. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν Ἀλκηστιν τοῦ Γλοῦκ. Ἀπόσπασμα χορικὸ ἀπὸ τὸν Ἀλκηστιν τοῦ Γλοῦκ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΗΡΧΙΣΕ ΝΑ ΔΕΙΚΝΥΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΑΠΟΙΚΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. (Τρανζόσεαν). — Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναφυεῖσαν διένεξιν συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἰαπωνίας ὅπως κρατήσῃ τὰς νησῖδας τοῦ Εἰρηνικοῦ, αἵτινες προηγουμένως ἀνῆκον εἰς τὴν Γερμανίαν, παρὰ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς Κ. Τ. Ε., τονίζεται ἐνταῦθα ὅτι ἡ Γερμανία ἔχει προφανὲς ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐπανῆλθεν ἐπὶ τάπητος. Προστίθεται ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ λυθῇ μονομερῶς ὑπὸ τῆς Ἰαπωνίας, ἀλλὰ διεθνῶς, διότι συνδέεται ἀναποσπάστως πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐντολῶν τῆς Κ. Τ. Ε. Ἐκφράζεται συγχρόνως ἡ ἐλπὶς ὅτι ἡ Κ. Τ. Ε. θὰ ἐπιληφθῇ ταχέως τοῦ ζητήματος, ὥστε νὰ δυνηθῇ καὶ ἡ Γερμανία νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις της.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Ἀθην. Πρ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι ὁ Στάλιν ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Κήρυκος τῆς Ν. Ὑόρκης» δι' ἧς ἀνακοινοῖ πρὸς αὐτὸν ὅτι οἱ ἐν Ρωσσίᾳ διαμένοντες Ἀμερικανοὶ ὑπήκοοι οὐδὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν διὰ τὴν ἀσφάλειάν των.

— Οἱ ἓξ Ἄγγλοι μηχανικοὶ — γράφει ἡ ἐπιστολὴ — οἵτινες συνελήφθησαν, δὲν διώκονται ἐπειδὴ εἶναι Ἄγγλοι ὑπήκοοι, ἀλλὰ διότι παρεβίασαν τοὺς νόμους τῶν Σοβιέτ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 22. (Τρανζόσεαν). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι ἐτερματίσθησαν αἱ ἀνακρίσεις διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν μηχανικῶν τῶν ἐργοστασίων Βίκερς καὶ τὸ σχετικὸν πόρισμα ἐπ' αὐτῶν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ὁ Ἄγγλος πρόξενος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας ἐπεσκέφθησαν τοὺς κρατουμένους τῇ συναινέσει τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως.

Ο ΡΑΝΤΕΚ ΕΙΣ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΚΑΛΕΙ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΝ ΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι τὸ Πρακτορεῖον Τὰς δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ Ράντεκ εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἐξετάζει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν Σοβιέτ.

«Ἡ διαβεβαίωσις—γράφει—καθ' ἣν οὐδεὶς ἐξωτερικὸς κίνδυνος ἀπειλεῖ τὰ Σοβιέτ, θὰ ἦτο ἀκριβὴς εἰς ἣν περίπτωσιν οἱ ἰθύνοντες τὰς κεφαλαιοκρατικὰς Δυνάμεις ἦσαν ἐχέφρονες πολιτικοί. Δυστυχῶς ὅμως χῶραι τινὲς διευθύνονται ὑπὸ τυχοδιωκτῶν. Δὲν ἔχει τις εἰμὴ νὰ ἀνατρέξῃ εἴς τινας δηλώσεις τοῦ Χίτλερ, δι' ὧν οὗτος εἶπεν ὅτι ἡ Γερμανία δέον νὰ ἀναζητήσῃ νέα ἐδάφη εἰς τὴν Ρωσσίαν ὡς καὶ εἰς χωρία τινὰ τοῦ Ρόζεμπεργκ, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος ὑποστηρίζει ὅτι ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ δέον νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς Πολωνίας καὶ τὴν κατάκτησιν τμημάτων τοῦ ρωσσικοῦ ἐδάφους καὶ εἰς τὴν σύναψιν συμμαχίας μετὰ μιᾶς Οὐκρανίας ἀνεξαρτήτου».

ΕΠΙΒΕΒΑΙΟΥΤΑΙ Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπεβεβαιώθη ἡ χθεσινὴ πληροφορία μας καθ' ἣν κατηρτίσθη καὶ δημοσιεύεται προσεχῶς τὸ διάταγμα περὶ καταργήσεως τῶν Διευθύνσεων τοῦ ὑπουργείου Παιδείας.

Δι' αὐτοῦ καταργοῦνται αἱ Διευθύνσεις Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Γραφείων. Δι' ἑτέρου διατάγματος θ' ἀπολυθοῦν οἱ ἤδη διευθυνταὶ κ.κ. Κακουρος καὶ Νικητάκης.

Ὁ Διευθυντὴς Θρησκευμάτων κ. Φιλιππίδης ἐδέχθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Γραφείων ὑπεβιβάσθη εἰς τμῆμα β' τάξεως.

Διὰ τοῦ διατάγματος καταργεῖται ἐπίσης καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ, τοῦ ἤδη Διευθυντοῦ κ. Μιχαλοπούλου παραμένοντος ὡς προϊσταμένου τοῦ Τμήματος μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν διευθυντοῦ.

Ὡς γνωστὸν ἐπὶ τῆς ὑπουργίας τοῦ κ. Χατζίσκου κατηργήθη καὶ ἡ Διεύθυνσις τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Μπέρτου τοποθετουμένου ὡς Ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων Βόλου.

Δὲν ἐγνώσθη ἐὰν ὁ κ. Μπέρτος εἶναι διατεθειμένος ν' ἀποδεχθῇ τὴν νέαν του θέσιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας διέψευσε κατηγορηματικῶς τὴν ἀναγραφεῖσαν πληροφορίαν καθ' ἣν πρόκειται νὰ μετατεθοῦν οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, προσθέσας ὅτι οὐδεμία τοιαύτη σκέψις ἐγένετο ἐφ' ὅσον δὲν συνεκροτήθη εἰσέτι εἰς σῶμα τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ὑπάγεται, ὡς γνωστόν, τὸ ζήτημα τῆς μεταθέσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον συνῆλθε καὶ χθὲς προκειμένου νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀπολυτέων ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων. Ἐκρίθη ὅμως σκόπιμον ὅπως πρὸ πάσης ἀποφάσεως κληθοῦν οἱ ἀπολυθέντες ἤδη ὑπὸ τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως Τσαλδάρη ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι κ.κ. Καψάλης, Παϊδούσης, Σταματέλος, Κουντουρᾶς καὶ ἡ δ. Ἀμαριώτου καὶ διευκρινίσουν τὴν στάσιν των.

Ἤδη κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου προσῆλθεν ὁ κ. Καψάλης, σήμερον δὲ πρόκειται νὰ ἐξετασθοῦν καὶ οἱ λοιποί.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΟΓΡΑΙΩΝ ΤΗΣ ΝΑΞΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ὁ Μητροπολίτης Παροναξίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀνήγγειλεν ὅτι ἀπεκαλύφθησαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του σκάνδαλα προσηλυτισμοῦ.

Μαθήτριαι ὀρθόδοξοι, φοιτῶσαι εἰς τὴν ἐν Νάξῳ καθολικὴν μονὴν τῶν καλογραιῶν, κατόπιν γενομένης προπαγάνδας τῶν διδασκαλισσῶν καλογραιῶν, ἐβαπτίσθησαν ἐκ νέου κατὰ τὸ δυτικὸν δόγμα.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σύρου ἐπέδωκεν ἐπίσης μήνυσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Κυκλάδων.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐρωτηθεὶς σχετικῶς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ συνεργασθῇ σήμερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Παροναξίας καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν διαπιστωθῇ τὸ βάσιμον τῶν καταγγελιῶν θὰ προβῇ εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων.

Ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἐτόνισεν εἰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις του ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θ' ἀνεχθῇ τὴν διενέργειαν προπαγάνδας, ὁποθενδήποτε προερχομένης, καὶ ὅτι εἶναι ἀποφασισμένη νὰ πατάξῃ ἀμειλίκτως πᾶσαν ἐκδήλωσίν της.

Ὁ κ. ὑπουργὸς διέταξε συγχρόνως τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων εἰς τὰ παρθεναγωγεῖα Σύρου, Νάξου, κλπ. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν διαπιστωθῇ ὄντως ὅτι διεξάγεται μεταξὺ τῶν μαθητριῶν προπαγάνδα, θὰ φθάσῃ καὶ μέχρι κλεισίματος τῶν παρθεναγωγείων.

ΟΙ ΦΥΜΑΤΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Σιδηροδρομικῶν ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐξέθεσε πρὸς αὐτὸν λεπτομερῶς τὰ διάφορα αἰτήματα τοῦ κλάδου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συνεζητήθη καὶ τὸ ζήτημα τῶν φυματικῶν σιδηροδρομικῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, ἐκήρυξαν ἀπεργίαν πείνης. Ὁ κ. Ράλλης συνέστησε τὴν λύσιν τῆς ἀπεργίας, ὑποσχεθεὶς τὴν εὐμενῆ ἐξέτασιν τῶν αἰτημάτων των.

Κατόπιν τούτου ἡ ἀπεργία πείνης τῶν φυματικῶν σιδηροδρομικῶν θὰ λυθῇ ἀπὸ τῆς σήμερον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΟΥΝ Ο κ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΚΑΙ Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδος θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν «Παρνασσὸν» πρὸς τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς. Ὁ κ. Λοβέρδος θὰ ἀναπτύξῃ ἐν συντομίᾳ τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας, συνιστῶν ἐν τέλει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ὅπως καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν καὶ ἐμπνεύσουν εἰς τὸν λαὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ χρῆμα του δὲν δαπανᾶται ἀσκόπως.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Λοβέρδου θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καταργῆται ἡ θέσις τοῦ Εἰσαγγελέως παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου θὰ προβλέπεται ὅτι εἰσαγγελικὰ καθήκοντα εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον θὰ ἐκτελοῦν οἱ ἤδη ἀντεισαγγελεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν βαθμὸν ἀντιπροέδρου.

Ψηφιζομένου τοῦ νομοσχεδίου τούτου θ' ἀπολυθῇ ὁ ἤδη Εἰσαγγελεὺς κ. Γεωργιάδης, λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΕΝΕΧΥΡΟΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Π. Ράλλης ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι ἡ κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἱδρύσεως κρατικοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου, καταρτιζομένου πρὸς τοῦτο νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον θὰ κατατεθῇ ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς.

Τὸ κρατικὸν ἐνεχυροδανειστήριον θὰ ἔχῃ μορφὴν πιστωτικοῦ ἱδρύματος θὰ ἱδρυθῇ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀγγλικῶν καὶ ἰταλικῶν προτύπων τοῦ εἴδους.

Τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κεφάλαια θὰ ἐξευρεθοῦν ἐκ τῶν ἀποθεμάτων τῶν ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων, κριθέντος ὅτι ἡ τοιαύτη τοποθέτησίς των ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἐξυπηρετῇ ἔκδηλον κοινωνικὴν ἀνάγκην, θὰ ἀποβῇ συγχρόνως καὶ ἐπωφελὴς διὰ τὰ ταχυδρομικὰ ταμιευτήρια.

Τὸ ἱδρυθησόμενον κρατικὸν ἐνεχυροδανειστήριον θὰ ἔρχεται ἀρωγόν, πλὴν τῶν ἄλλων τάξεων, καὶ εἰς τοὺς μικροβιοτέχνας ἔναντι τῶν ἐμπορευμάτων των καὶ τοὺς συνταξιούχους διὰ τῆς προεξοφλήσεως τῶν συντάξεων ἐπὶ χαμηλῷ τόκῳ.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΜΕΤΑΜΕΛΗΘΕΙΣ

Χθὲς τὴν 9ην νυκτερινὴν ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τοῦ κομμωτηρίου τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης ἡ μανικιουρίστα Εὐγενία Τριτσόβα, ἐτῶν 34 Ρωσσὶς τὴν καταγωγήν, ἀποκόψασα διὰ ξυραφίου ἓν μέρος τῆς ἀρτηρίας τῆς ἀριστερᾶς χειρός της.

Εἰς τὴν ἀπόπειραν προέβη ἐπειδὴ τὴν εἰδοποίησαν ὅτι ἐπαύετο ἀπὸ τὴν θέσιν της.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Π. Ἀγγελέτος ἐπιβιβασθεὶς ἐκ Δάφνης τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἔλενα Μ.» ἐρρίφθη κατὰ τὸν πλοῦν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη.

Εἰς τὴν ἀστυνομίαν κατήγγειλαν χθὲς ὅτι ἐξηφανίσθη ὁ 27ετὴς ξυλουργὸς Στ. Μπίκος ἔγγαμος καὶ πατὴρ δύο τέκνων ἀφήσας ἐπιστολὴν ὅτι πηγαίνει νὰ αὐτοκτονήσῃ. Ὁ ἐξαφανισθεὶς μεταμεληθεὶς ἐπανῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ 23 οἰκίαν του.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκοινοποίησε χθὲς τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς μεθαυριανῆς τελετῆς ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ μας παλιγγενεσίᾳ.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΤΙΤΑΣΣΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΣΗΣ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΤΙ ΕΠΡΟΤΕΙΝΕ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΓΧΩΡΙΟΝ ΣΙΤΟΝ

Συνῆλθε χθὲς εἰς πολύωρον συνεδρίαν ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων πρὸς καθορισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ νέου τύπου ἄρτου, ὁ ὁποῖος, καθὼς εἶνε ἤδη γνωστόν, θὰ παρασκευάζεται ἀπὸ ἄλευρα ἐκ μίγματος κατὰ 60 % Ἀργεντινοῦ σίτου, 15 % Αὐστραλιανοῦ, 15 % Μανιτόμπα Νο 1 καὶ 10 % Χάρντ Βίντερ, προστιθεμένης εἰς τοῦτο καὶ ἀναλογίας 15 % ἐγχωρίου σίτου.

Κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις ἐκ τῆς μελέτης τῶν σχετικῶν στοιχείων προέκυψε περίπτωσις αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου κατὰ 20 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, λόγῳ τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος ἐν συσχετισμῷ πρὸς σημειωθεῖσαν αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν σιτηρῶν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Ἡ περὶ ἧς ἀνωτέρω διαφορὰ συναλλάγματος προέρχεται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του, ἔναντι ὀνομαστικῆς εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἐχορήγει μέχρι τοῦδε ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα. Δηλαδὴ ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἔδιδε τὸ συνάλλαγμα πρὸς ἀγορὰν σίτου μὲ τιμὴν δολλαρίου 160 δραχμῶν καὶ εἰσέπραττε τὴν μέχρι τῆς πραγματικῆς του τιμῆς διαφοράν, ἀνερχομένην εἰς 800.000—1.000.000 δραχμῶν ἡμερησίως ἀπὸ τὸ Δημόσιον. Ἤδη χορηγεῖ τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν πραγματικήν του ἀξίαν ἡ ὁποία χθὲς ἦτο 178 δρχμ. τὸ δολλάριον.

Τὸ ἀνωτέρω συμπέρασμα τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων ἀνέφερε τὴν ἑσπέραν χθὲς ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀγορανομίας πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην, γενόμενος πρὸς τοῦτο δεκτὸς παρ' αὐτῷ. Ὁ κ. Δάσιος εἶπεν ἐπιπροσθέτως εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι ἢ πρέπει ν' αὐξηθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου κατὰ 20 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἢ νὰ δοθῇ συνάλλαγμα μὲ τιμὴν δολλαρίου 170 δρχμ. καὶ νὰ ἐπιβαρυνθῇ πάλιν μὲ τὴν διαφοράν του, μέχρι τῶν 178 δρχμ., τὸ Δημόσιον.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀποκρούσας διαρρήδην αὔξησιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, ἀντέκρουσεν ἐπίσης καὶ τὴν συνέχισιν τοῦ συστήματος τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πληρωμῆς μιᾶς κολοσσιαίας διαφορᾶς καθ' ἑκάστην. Ἀντὶ τούτου προέτεινεν ὅπως παύσῃ ἀναμιγνυόμενον εἰς τὸν ἄρτον τὸ μικρὸν ποσοστὸν τοῦ ἐγχωρίου σίτου, τὸ ὁποῖον ἐπιβαρύνει κατά τι τὴν τιμὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ προοριζόμενος διὰ τὴν ἀρτοποίησιν ἐγχώριος σῖτος διατίθεται τοῦ λοιποῦ διὰ τὴν μακαρονοποιΐαν.

Ἡ ἄποψις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θὰ συζητηθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων, συνερχομένης ἐκ νέου σήμερον, διὰ τὸν λόγον αὐτόν.

*

Ὁ κ. Δάσιος εἰς τὰς ἀνακοινώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν του παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, ἐτόνισεν ὅτι μὲ τὴν προτεινομένην λύσιν καὶ αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ἀποτρέπεται καὶ τὸ Δημόσιον δὲν ὑφίσταται τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑφίστατο μέχρι τοῦδε, ἐνῷ θὰ διατίθεται καὶ ὁ ἐγχώριος σῖτος.

Ἐὰν ἀποφασισθῇ τελικῶς νὰ καταστῇ μόνιμον τὸ σύστημα τοῦτο, τότε, κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας παρέσχεν ὁ κ. Δάσιος, θὰ ληφθοῦν καὶ νομοθετικὰ μέτρα, ρυθμιζομένου γενικώτερον τοῦ συστήματος τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, συνελθὸν χθές, ἦρε τὴν διαφωνίαν μεταξὺ ἀνακριτοῦ καὶ Εἰσαγγελέως διὰ τὸ ζήτημα τῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ τοῦ στρατηγοῦ κ. Κοιμήση καὶ τοῦ ἐπισμηναγοῦ κ. Δημάκη καὶ διέταξε τὴν προφυλάκισίν των.

Συλληφθεὶς δι' ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Γιαννοπούλου, προσήχθη καὶ ἀπελογήθη χθὲς ἐνώπιόν του ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Βαμβακόπουλος, ὑποδιοικητὴς τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος. Περὶ τῆς προφυλακίσεως ἢ μὴ τούτου θὰ ληφθῇ ἀπόφασις σήμερον.

Ὁ ἀντιστράτηγος κ. Κλάδος, διατελῶν ὑπὸ κράτησιν, θὰ προσαχθῇ σήμερον διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος ἐξήτασε χθὲς ὡς μάρτυρας τῆς κατηγορίας τοὺς ὑποστρατήγους κ.κ. Πανάγον, Κριεζῆν, τὸν σμήναρχον κ. Παπανικολάου καὶ διαφόρους ἀξιωματικοὺς ὡς μάρτυρας ὑπερασπίσεως. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐξητάσθησαν ὡς μάρτυρες ὑπερασπίσεως οἱ κ.κ. Ι. Κατεχάκης, ταγματάρχης, Π. Βέϊμος, λοχαγός, Δούκας, σμηναγός, Βούλας, πλωτάρχης, Κορδέλλης, πλωτάρχης. Ἐπίσης ἐξητάσθη ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς φρουρᾶς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Μελίστης. Ὁ κ. ἀνακριτὴς ἐτηλεγράφησε χθὲς εἰς τὸν ἀνακριτὴν Σερρῶν, ὅπως ἐξετάσῃ τὸν ἐκεῖ εὑρισκόμενον ἀντιστράτηγον κ. Τσιμικάλην σχετικῶς μὲ τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου καὶ διαβιβάσῃ ἐνταῦθα τὴν κατάθεσίν του.

ΤΙ ΘΑ ΕΙΠΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ

Οἱ συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων ὑπέβαλον δι' ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Γιαννόπουλον τὸ κάτωθι ὑπόμνημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ θὰ στηριχθῇ ἡ ὑπεράσπισίς των:

«Ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ἐνώπιόν σας γενομένης ἀπολογίας μου, ἰσχυρίζομαι, ὅτι δὲν μετέσχον τοῦ κινήματος τῆς 6ης Μαρτίου, ὅτι δὲν ἐνήργησα ἐπαναστατικήν τινα πρᾶξιν καὶ δὲν ἐξετέλεσα παράνομόν τινα ἐντολήν, ὅτι αἱ τυχὸν ἐνέργειαί μου τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἀνύποπτοι εἶνε καὶ ἐπὶ διαταγῶν νομίμων προϊσταμένων μου στηρίζονται, τέλος, ὅτι καὶ ἂν ἐξετελέσθη ὑπ' ἐμοῦ διαταγή τις ἢ ἐγένετο ἐνέργειά τις, προερχομένη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν ἐξελάμβανα ὡς ἕδραν δικτατορίας, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ ἐξ αὐτοῦ δρῶν Νικόλαος Πλαστήρας κατὰ μὲν τὰς πολὺ πρωϊνὰς ὥρας ἐφέρετο ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκη, κατὰ δὲ τὰς μετέπειτα ὥρας ἐφέρετο ὡς ἐγκαταλείψας τὰς δικτατορικὰς σκέψεις καὶ κρατῶν τὴν τάξιν μέχρις ὅτου ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴν ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις στρατηγῶν, ὑπὲρ ἧς κατεβάλλετο ἤδη προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν κ.κ. Ζαΐμη, Βενιζέλου, Τσαλδάρη καὶ συνεπῶς πᾶσα μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Πλαστήρα ἐπαφὴ καὶ πᾶσα μετ' αὐτοῦ συνεργασία δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπικράτησιν τῆς ἐπαναστάσεως (δικτατορίας) ἀλλ' εἰς διευκόλυνσιν τῆς πανταχόθεν ἐπικροτουμένης νομίμου λύσεως τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, εἰς ἣν εἶχε καὶ αὐτὸς προσχωρήσει καὶ πρὸς ἣν ἔτειναν αἱ ἐνέργειαί του, τῶν ἐπαναστατικῶν καὶ δικτατορικῶν τάσεων ἐγκαταλειφθεισῶν σχεδὸν ἅμα τῇ γενέσει των, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ σχεδὸν χρονικὴ περίοδος ἱκανὴ νὰ παράσχῃ εὐκαιρίαν εἰς ἐκδήλωσιν ἐκνόμων σκέψεων καὶ ἐκνόμων ἐνεργειῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα πρὸς μείζονα διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως δέον νὰ καθορισθῇ α') ὁ χρόνος καθ' ὃν παρῃτήθη ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κατεχάκης, β') ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ Ν. Πλαστήρας ἐξεδήλωσε δικτατορικὰς τάσεις, γ') ὁ χρόνος καθ' ὃν ἐρρίφθη ἡ ἰδέα ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως, δ') ὁ χρόνος καθ' ὃν προσεχώρησαν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως οἱ στρατηγοί, ε') ὁ χρόνος καθ' ὃν ἀπεδέχθη τὴν ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν ὁ Πλαστήρας, στ') ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὡρκίσθη ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις. Δέον ἐπίσης νὰ ἐξετασθοῦν οἱ ὅροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὁ Νικόλαος Πλαστήρας παρέδωσε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Ὀθωναῖος ἀνέλαβε τὴν κυβέρνησιν, ἐν σχέσει μὲ τὰς δημιουργηθείσας εὐθύνας.

Διὰ ταῦτα

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων παρακαλῶ νὰ κληθοῦν καὶ ἐξετασθοῦν μάρτυρες οἱ κ.κ. 1) Ἐλευθέριος Βενιζέλος, 2) Ἀλ. Ζαΐμης, 3) στρατηγὸς Ταρσούλης, 4) στρατηγὸς Θ. Μανέττας, 5) στρατηγὸς Μαζαράκης, 6) Ἀδελφοὶ Κύρου, κάτοικοι Ἀθηνῶν.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑποστρατήγου κ. Ἀδαμίδη ὑπεβλήθη χθὲς εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας τὸ πόρισμα τῶν διοικητικῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν ἀνάμιξιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀεροπορίας εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τοῦ Πλαστήρα.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, διὰ τοῦ πορίσματος καθορίζεται ἡ εὐθύνη ἑνὸς ἑκάστου. Ἐπιβαρύνονται περισσότερον καὶ προτείνεται ἡ παραπομπὴ τῶν εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον οἱ σμήναρχος Κασιμάτης, ἀντισμήναρχοι Βασταρδῆς καὶ Δημάκης, ἐπισμηναγὸς Χρυσανθόπουλος, σμηναγὸς Πασπαράκης καὶ τινες ἄλλοι κατώτεροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἔρριψαν τὰς προκηρύξεις δι' ἀεροπλάνων.

Ὁ κ. ὑπουργός, ἀφοῦ μελετήσῃ τὸ πόρισμα, θὰ ἀποφασίσῃ ἂν συντρέχῃ περίπτωσις πειθαρχικῆς διώξεως μόνον ἢ ποινικῆς, ὁπότε θὰ ἀποσταλῇ ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος εἰς τὸν ἀνακριτήν.

Ἐξ ἄλλου ὁ σμήναρχος κ. Ρέππας θὰ ὑποβάλῃ σήμερον τὸ πόρισμά του ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἀεροπορίας Θεσσαλονίκης, οἵτινες ἀνεμίχθησαν εἰς τὸ κίνημα.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, διὰ τοῦ πορίσματος τούτου οὐδεὶς ἀξιωματικὸς ἐπιβαρύνεται ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν σμηναρχίαν Θεσσαλονίκης. Ἐνδείξεις μόνον προκύπτουν διὰ τὸν διοικητὴν τοῦ ἀεροδρομίου κ. Πολυχρονιάδην.

ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Οἱ μέχρι τῆς χθὲς κρατούμενοι διὰ τὰ γεγονότα τῆς 6ης Μαρτίου ἀξιωματικοὶ εἶνε οἱ ἑξῆς:

Φρουραρχεῖον: Ἀντιστράτηγος κ. Κλάδος, ἐπίλαρχος Γ. Ἀσημάκης, ταγματάρχης Τσαγγαράκης, λοχαγὸς Φουστανάκης καὶ ὑπολοχαγὸς Μινιουδάκης.

Σχολεῖον Εὐελπίδων: Ὑποστράτηγοι Κοιμήσης, Κατσώνας, Μερεντίτης καὶ Σκανδάλης, ὑποναύαρχος Δεμέστιχας, πλοίαρχοι Κασιμάτης καὶ Θεοχάρης καὶ συνταγματάρχαι Τζανακάκης, Διάμεσης καὶ Ἀνδριτσόπουλος.

Στρατιωτικαὶ φυλακαί: Ἀντισυνταγματάρχαι Παπαθανασόπουλος καὶ Ἱερωνυμάκης, Βασταρδῆς καὶ Δημάκης ἀντισμήναρχοι, Πρατικάκης καὶ Βολάνης ταγματάρχαι καὶ Φωκᾶς ταγματάρχης οἰκονομικὸς τῆς Ἀεροπορίας.

Σχολεῖον γυμναστικῆς: Μοίραρχος Ἀγγελίδης, ὑπομοίραρχοι Ντρενᾶς, Κορνάρος, Λέτσος καὶ Κανταράκης, λοχαγοὶ Δρανδάκης, Γρηγορίου καὶ Βαρκατζῆς, ὑπολοχαγοὶ Ὀρφανός, Γάκης, Ξυλούρης, Μιχαηλίδης καὶ Παπαγεωργακόπουλος καὶ λοχαγὸς διαχειρίσεως Κοτσίρης.

Γεν. Στρατ. Νοσοκομεῖον: Συνταγματάρχης τέως προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ταμπάκης.

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ

ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου, ὁ ὁποῖος τὸν κατέστησεν ἐνήμερον ὡρισμένων τηλεγραφημάτων ληφθέντων ἐκ Λονδίνου καὶ Παρισίων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα δὲν ἦσαν ἄσχετα πρὸς τὰς προκαταρκτικὰς συνεννοήσεις, αἵτινες διεξάγονται μετὰ τῶν ξένων ὁμολογιούχων, ὑπάρχουν δ' ἐνδείξεις ὅτι εἶνε πολὺ πιθανὸν ν' ἀποδεχθοῦν οὗτοι τὴν πρότασιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀποστείλουν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους των, οἱ ὁποῖοι παρακολουθοῦντες ἐκ τοῦ ἐγγὺς τὸν καταρτισμὸν τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ νὰ ἐξακριβώσουν τὴν δυναμικότητα τῆς χώρας πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ληφθέντων τηλεγραφημάτων διεβιβάσθησαν πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς ὁδηγίαι διὰ τὴν παροχὴν πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους ὡρισμένων διευκρινίσεων ἐπὶ τῶν ἀπόψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἡ κατάθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπολογίζει, ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ α' δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Μαΐου.

Ἡ ἀργοπορία αὕτη καθίσταται ἀναγκαία λόγῳ τῶν ζητημάτων τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ρύθμισις, ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς νὰ καταρτισθῇ ἐπὶ στερεῶν βάσεων.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βενιζέλου συνῆλθον χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ ἐναῦθα παρόντες Φιλελεύθεροι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ καὶ ἀντήλλαξαν μετ' αὐτοῦ τὰς γνώμας των ἐπὶ τῆς τηρητέας ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως στάσεως τοῦ κόμματός των εἰς τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα. Παρὰ τὸν ἀσκούμενον καθαρῶς ἀντιδραστικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ἀνεκοινώθη μετὰ τὴν σύσκεψιν ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν πρόκειται ν' ἀντιπολιτευθῇ τὴν Κυβέρνησιν ἀλλὰ θὰ ἐνισχύσῃ αὐτὴν εἰς τὴν προσπάθειάν της πρὸς οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας.

ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 27599 λεωφορεῖον αὐτοκίνητον, τὸ ἐκτελοῦν τὴν Συγκοινωνίαν Ἀθηνῶν — Κορίνθου, ἐρχόμενον χθές, τὴν 4 μ.μ. ἐνταῦθα, ἐπέπεσε παρὰ τὴν γέφυραν τῆς Κανέττας ἐπὶ δένδρου, ἀφοῦ προηγουμένως συνεθλίβη εἰς τὸ περιτοίχισμα τῆς γεφύρας πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως μὲ ἄλλο αὐτοκίνητον, βαῖνον ἀντιθέτως πρὸς αὐτό.

Ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων αὐτοῦ 22 ἀτόμων, ἐτραυματίσθησαν περὶ τοὺς δέκα, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ οἱ: Καίτη Ἀντωνάτου, ἐτῶν 22 ἐκ Κορίνθου, Ἀριστ. Ἀνανιάδης, ἐτῶν 26 κάτοικος Ταμπουρίων Πειραιῶς, Γαβριὴλ Γιουσουρούμ, ἐτῶν 25 παλαιοπώλης, Γ. Μπινιάρης, ἐτῶν 68 γεωργὸς ἐξ Ἀγγελοκάστρου (κάταγμα πλευρῶν), Κ. Μοσχόπουλος, ἐτῶν 29 (κάταγμα πλευρῶν) διαμένων εἰς τὴν προσφυγικὴν συνοικίαν Βύρωνος, οἵτινες μετεφέρθησαν εἰς τὴν Πολυκλινικὴν Ἀθηνῶν.

Τὸ αὐτοκίνητον ὡδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἀντ. Λυμπεροπούλου, ὅστις συνελήφθη.

ΑΥΡΙΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Διὰ τὴν 4ην μ. μ. αὔριον συνεκλήθη τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ γενικῶν καὶ τρεχούσης φύσεως ζητημάτων.

ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΑ ΠΕΡΙΤΤΑ ΕΞΟΔΑ

Εἰς ἀπογευματινὴν ἀντικυβερνητικὴν ἐφημερίδα ἀνεγράφη χθές, σκοπίμως, ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ καταργήσῃ, διὰ διατάγματος, τὸ ὑφιστάμενον ταμεῖον τροχαίας κινήσεως. Προσετίθετο ἀκόμη ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς προελθὼν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ καταργήσεως ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν παραγραφὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνδιαφερομένων ἁμαξοκαρραγωγέων. Οὐδὲν ἀνακριβέστερον τούτου. Διὰ τοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου διατάγματος ὄχι μόνον δὲν θίγονται τὰ συμφέροντα τῶν ἁμαξοκαρραγωγέων διὰ τῆς παραγραφῆς τῶν δικαιωμάτων των ἀλλὰ τοὐναντίον κατοχυροῦνται ταῦτα. Διότι, δι' αὐτοῦ ὁρίζεται ὅτι συνιστᾶται ἐκδικαστικὴ ἐπιτροπή, ἥτις, ἐντὸς τοῦ ἔτους, θὰ ἐκδικάσῃ ὅλας τὰς ἐκκρεμεῖς ἐμπροθέσμους αἰτήσεις τῶν ἁμαξοκαρραγωγέων, ἐνῷ συγχρόνως καταργεῖται ὁ πολυτελὴς ὀργανισμὸς τοῦ ταμείου διὰ τὸν ὁποῖον δαπανᾶται ἓν ἑκατομμύριον ἐτησίως.

Ὡς γνωστὸν ἀνεγράφετο κατ' ἔτος εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πίστωσις 13 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου τὰ 10 ἑκατομμύρια διατίθενται διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δανείου πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἁμαξοκαρραγωγέων. Κατὰ συνέπειαν, διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ μὲ οὐδὲν ἔξοδον ἐπιβαρύνεται τὸ ταμεῖον. Ἐκ τῶν ὑπολοίπων τριῶν ἑκατομμυρίων ἓν ἑκατομμύριον διατίθεται εἰς ἔξοδα διοικήσεως καὶ εἰς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταμείου, δύο δὲ μόνον πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἁμαξοκαρραγωγέων. Διὰ τοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Πεσμαζόγλου διατάγματος ἀπολύεται ὅλον τὸ προσωπικὸν τοῦ ταμείου, πλὴν δύο ὑπαλλήλων διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, παύει ἡ ἐνοικίασις τοῦ οἰκήματος, καὶ γενικῶς περιορίζονται εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰ ἔξοδα αὐτοῦ.

Ο κ. ΜΑΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΜΟΤΙΝΗΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 22. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κομοτινῆς ὅτι ἀφίκετο ἐκεῖ ὁ γενικὸς διοικητὴς κ. Μαντᾶς ὁ ὁποῖος τόσον ἐκεῖ ὅσον καὶ εἰς τὴν Δράμαν ὁπόθεν διῆλθεν, ἔτυχε θερμοτάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Μαντᾶς εἰς ἐπιτροπὰς τὰς ὁποίας ἐδέχθη εἰς τὴν Κομοτινήν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀπαιτήσεις ὅλων τῶν τάξεων, ὑπεράνω κάθε κομματικοῦ ὑπολογισμοῦ.

Ἰδιαιτέρως θὰ ἐξετάσῃ, προσέθεσε, τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν εἰς τοὺς μὴ ἀποκατασταθέντας ἔτι ἀγρότας καθὼς καὶ τὸ καπνοπαραγωγικόν, διότι θεωρεῖ ὅτι ἡ προαγωγὴ τῆς γεωργίας ἀποτελεῖ τὸν θεμέλιον λίθον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας.

Μικραὶ Εἰδήσεις

Τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς ὑπέβαλε πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ προσαρμογὴ τῆς νομοθεσίας πρὸς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ μελετήσῃ εὐμενῶς τὸ ζήτημα.

— Συνελήφθη χθὲς εἰς τὸ Μαρούσι ὁ Ἀπόστολος Ἀντωνίου διότι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἦτο ἐντεταλμένος ἀπὸ τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων κατήρτισε ἐκεῖ προσκοπικὴν ὁμάδα ἀπὸ ἀνηλίκους παῖδας μὲ ἀνηθίκους σκοπούς.

— Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς κ. Τσακόπουλος ἀνεκοίνωσεν χθὲς ὅτι κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐγκατάστασις χειρουργικῆς καὶ παθολογικῆς κλινικῆς εἰς τὰ παρὰ τὸ Γουδὶ Πανεπιστημιακὰ ἐργαστήρια.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

Τιμαὶ Συναλλάγματος

Τετάρτη 22 Μαρτίου 1933

Ἐπὶ	Ἀγορὰ	Πώλησις
Νέας Ὑόρκης	177.—	179.—
Παρισίων	6.95.—	7.04.—
Λονδίνου	607.—	615.—
Ἑλβετίας	34.15.—	34.60.—
Ρώμης	9.15.—	9.26.—
Ὀλλανδίας	71.50.—	72.43.—
Στοκχόλμης	32.15.—	32.55.—
Βρυξελλῶν	4.95.—	5.01.—

Τιμαὶ προκύπτουσαι ἐπὶ τῇ βάσει Παριτὲ ἀπολύτως ὀνομαστικαὶ καὶ δυσκόλως πραγματοποιήσιμοι:

Βουκουρεστίου	1.05.—	1.07.—
Βερολίνου	42.20.—	42.70.—
Πράγας	5.25.—	5.32.—
Κων)πόλεως	85.00.—	86.00.—
Βελιγραδίου	2.39.—	2.43.—
Σόφιας	1.24.—	1.26.—

Τιμαὶ Κλῆριγκ

Παρισίων	6.95.—	7.15.—
Ἑλβετίας	34.15.—	34.60.—
Βερολίνου	42.20.—	42.70.—
Πράγας	5.25.—	5.42.—

Χρηματιστήριον Λονδίνου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 21. (Τηλεγραφικῶς). — Αἱ ὁμολογίαι τῶν Ἐθνικῶν Δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς: 1881—5% 120 ἑκατ. £ 20. 1884—5% 170 ἑκατ. £ 20. 1887—4% Μονοπωλίων £ 18, 1889 — 4 % Πάγιον £ 16, 1890 — 5% Σιδηρ. Λαρίσης £ 19. 1893 — 5 % Κεφαλ. £ 18. 1907 — 5% Ἐθνικῆς Ἀμύνης £ 20. 1910—4% 110 ἑκατ. £ 15, 1914 — 5 % 500 ἑκατομ. £ 20, 1924—7% Προσφυγικὸν £ 31 ½. 1928—6% Τριμερὲς £ 25. 192? 7% Ἐθνικῆς Κτηματικῆς £ 60.

Χρηματαγορὰ Λονδίνου

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὥρα 12.15 (Ἄνοιγμα) Ν. Ὑόρκης 3.4237, Παρισίων 87.25, Βερολίνου 14.39, Ἄμστερδαμ 8.50, Βρυξελλῶν 24.56, Ρώμης 66.37, Ἑλβετίας 17.76.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὥρα 18.10 (Κλείσιμον) Ν. Ὑόρκης 3.4281, Παρισίων 87.22, Βερολίνου 14.38, Βρυξελλῶν 24.61, Ρώμης 66.50, Ἑλβετίας 17.76, Πράγας 115.12, Βελιγραδίου 253.50, Σόφιας 480, Βουκουρεστίου 577, Κων)πόλεως 750, Ἀθηνῶν 595, Βιέννης 31.30.

Χρηματαγορὰ Νέας Ὑόρκης

Ν. ΥΟΡΚΗ, 21. (Κλείσιμον). — Λονδίνου 3.42 9)16, Παρισίων 0.0392 5)8, Ρώμης 0.0516, Βερολίνου 0.2379, Ἑλβετίας 19.29.

Ν. ΥΟΡΚΗ, 22. (Ἄνοιγμα). — Λονδίνου 3.43, Παρισίων 0.0393, Βρυξελλῶν 0.1395, Ρώμης 0.0516, Βερολίνου 0.2380, Ἑλβετίας 0.1930, Ἄμστερδαμ 0.4030.

Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια

Κλείσιμον 21 Μαρτίου

ΒΑΜΒΑΞ. Λίβερπουλ: Μάρτιος 4.94, Μάϊος 4.94, Ἰούλιος 4.95, Ὀκτώβριος 5.00, Δεκέμβριος 5.03, Ἰανουάριος 5.04.

Ἀλεξάνδρεια: Μάρτιος 12.66, Ἀπρίλιος 10.86, Μάϊος 12.78, Ἰούνιος 10.86, Ἰούλιος 12.97, Νοέμβριος 13.38, Δεκέμβριος 11.01, Ἰανουάριος 13.63.

Ν. Ὑόρκη: Μάρτιος 6.14, Μάϊος 6.18, Ἰούλιος 6.35, Ὀκτώβριος 6.55, Δεκέμβριος 6.72.

ΣΙΤΟΣ Λίβερπουλ: Μάρτιος (παλαιὰ) 4.2 5)8 (νέα) 4.7 5)8, Μάϊος 4.8, Ἰούλιος 4.9 3)4, Ὀκτώβριος 5.0 1)8.

Σικάγον: Μάϊος 51 3)8, Ἰούλιος 52, Σεπτέμβριος 52 7)8.

Βίννιπεγκ: Μάϊος 49 7)8, Ἰούλιος 51, Ὀκτώβριος 52 3)4.

Τετάρτη, 22 Μαρτίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ κλ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	2500	5% 1898	37.—
5 % 1884	2500	5% 1900	37.—
4 % 1887	2110	1% 1906	15.—
4 % 1889	1955	6% 1917	40 —
5 % 1890	2475	6% 1918	37 —
5 % 1893	2450	8% Α. Β. 1919	42 50
2 ½ % 1898	80000	8% Γ. Σ. 1925	42.75
4 % 1902	2050	8% Ζ. Ι. 1929	42.50
5 % 1907	500	5% 1920 π.	93.—
4 % 1910	1875	5% 1920 μ.	93 —
5 % 1914	2500	6 ½ % 1922	54.50
7 % 1924	3660	6% 1926	42.50
7 % 1924	22500	8% 1926	49.50
8 % 1925	43500	8% 1927	221.—
6 % 1928	3000	Ἀνταλλ. 8%	441.—
6 % 1928	18500	Ἀνταλλ. 6%	441.—
6 % 1928	2800	Βουλγαρ. 6%	191.—
		Πολεμοπ. 6%	40.50
Πατριωτικὸν	4	Τεκτονος 9%	80.—
		Ἀγροτικ. 6%	372.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	81.—	7.— % 1925	260 —
2.50 % 1912	70.—	7.— % 1926	259 —
2.— % 1925	6000		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητικαὶ	
Ἑλλάδος	5050	Οἰνοποιΐας	196
Ἐθνικῆς	4780	Οἴνων	725
Κτηματικῆς	1615	Καμπᾶ	90
Ἀθηνῶν	280	Ἕνωσις	75
Ἀνατολῆς	10	Γεωργ. Βιομ.	158
Λαϊκῆς	900		
Ἐμπορικῆς	270		
Πειραιῶς	205		
Βιομηχανίας	57	**Ἀτμοπλοϊκαὶ**	
Οἰκονομίας	20		
Κεντρικῆς	1	Κάππαρη	2
Κοσμαδοπ.	7	Ἐθνικῆς	130
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	126	Μιχαληνοῦ	25
Χίου	195	Γιαννουλάτ.	15
Καραβασίλη	3150	Κροκοδείλου	105
Λακωνίας	70		

Βιομηχανικαὶ		Οἰκοδομικαὶ	
Ἑρμῆς	202	Ἡρακλῆς	500
Καπνοῦ	104	Τιτὰν	1975
Βασιλειάδη	200	Ξυλείας	95
Πυριτιδοπ.	800	Τέκτων	49
Λιπασμάτων	650	Ἔρθα	415
Χρωμάτων	485	Ἄτλας	17
Ἄγκυρα	15	Ἔργον	80
Βιὸ	59	Κέκρωψ	140
Παλλὰς	325	Κύκλωψ	92
Κυλινδρομ.	195	Ἐργοληπτ.	25
Ἥλιος	40	ΑΚΤΕ	10
Ψυγεῖα Θεσ.	90	Πρώτη Οἰκ.	200
Ἀθηνᾶ	25	Καψαμπέλη	75
Παγοπ. Πατ.	95	Ἑλλούλ	48
Σάντιας	2.—	**Ὑφαντουργικαὶ**	
Κονσέρβαι	250		
Ψυγ. Πειρ.	180		
Ἀνατολὴ	50		
Χημ. Βιομηχ.	110	Πειρ. Ἐπιχ.	144
Ἅλατος	55	Ἐριουργία	166
Λεβαδείας	165	Βερμίου	124
Εὐρώτας	150	Ἔρια	27
Ἑστία	650	Χρυσαλλὶς	150
«Αἴολος»	225	Βάμβαξ	95
Ἀνθρακευτικαὶ		Ὑφαντουρ.	600
		Ἀθηναῒς	135
Ἀλιβερίου	41	Ναθαναὴλ	430
Ἀνθρακωρ.	4.—	Φανελλοπ.	7 —
Ἐπ. (κοιναὶ)	40.—		
Ἐπ. (προν.)	68	**Διάφοροι**	
Λαυρίου	6.—		
Σιδηροδρομικαὶ		Ἠλεκτρικ.	146
		Ἑνιαίας	445
		Τιτλ. Ἱδρ.	40
Θεσσαλίας	415	Ὑπεγγύων	3375
Σ.Π.Α.Π.	145	Κορίνθου	260
Ἠλεκτρ. Σιδ.	495	Γεν. Ἀποθ.	300
....		Ἐξ. Καπν.	4765
....		Προμηθεύς	300

(Ἐκ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου)

Χρηματιστήριον Παρισίων

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. (Τηλεγραφικῶς). — Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἔκλεισαν σήμερον εἰς τὰ 102 φράγκα καὶ αἱ τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας εἰς τὰ 52 φράγκα.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 22. (Ἀθην. Πρ.). — Αἱ ἐθνικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας παρὰ τῇ Βαλκανικῇ Διασκέψει κατὰ τὴν χθεσινὴν αὐτῶν συνάντησιν ἐν Σόφιᾳ, εὑρέθησαν σύμφωνοι ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπιταχύνσεως τοῦ ἔργου τῆς προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Ἡ προσέγγισις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ κατόπιν μιᾶς συσκέψεως μεταξὺ ὅλων τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως, ἥτις θὰ καταστρώσῃ σχέδιον συμφωνίας τόσον ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐπιπέδου.

Διὰ τῆς συμφωνίας ταύτης θὰ ἐπιδιώκεται ἡ ἄρσις τῶν ὑφισταμένων δυσχερειῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς προστατευτικοῦ δασμολογίου, διὰ τῆς ἁπλοποιήσεως τῶν διατυπώσεων πρὸς ἔκδοσιν διαβατηρίων, διὰ τῆς κατοχυρώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων.

Αἱ δύο ἀντιπροσωπεῖαι εὑρέθησαν ἐπίσης σύμφωνοι ἐπὶ τῆς ἀνάγκης μιᾶς κοινῆς ἐνεργείας ὅλων τῶν ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν τῶν βαλκανικῶν χωρῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τούτου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν 1ην μ. μεσονύκτιον διῆλθεν ἐντεῦθεν ὁ κ. Παπαναστασίου, προερχόμενος ἐκ Σόφιας. Διὰ τῆς αὐτῆς ἁμαξοστοιχίας ἀφίκοντο καὶ οἱ Ἀλβανοὶ ἀντιπρόσωποι κ.κ. Κονίτσας καὶ Νάτσι, οἱ ὁποῖοι κατέλυσαν εἰς τὸ «Μεντιτερανέαν».

Ὁ κ. Παπαναστασίου δεχθεὶς εἰς τὸν σταθμὸν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

— Εἶμαι πολὺ ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰς διαθέσεις τῶν πολιτικῶν κύκλων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν. Ἡ ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας προχωρεῖ εὐνοϊκῶς. Ἡ Βαλκανικὴ ἕνωσις — εἶπεν — εἶναι πλέον ἐπιθυμία τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς. Τὴν ἰδίαν διάθεσιν ἔδειξαν καὶ οἱ Νοτιοσλαῦοι καὶ οἱ Ἀλβανοί. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας ἐξεφράσθη εὐνοϊκῶς. Τὰ λεγόμενα περὶ διαφωνιῶν δὲν εἶναι ἀληθῆ. Ἡ νέα συνδιάσκεψις θὰ γίνῃ εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ Σόφια ἀπεκλείσθη, διότι οἱ Βούλγαροι θέτουν πάντοτε ζήτημα μειονοτήτων, ἐπίσης καὶ τὸ Βελιγράδιον, διότι οἱ Νοτιοσλαῦοι ἔχουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἄλλας σοβαρὰς ἀσχολίας. Εἶναι ὅμως γεγονὸς ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μειονοτήτων ἐλήφθη ἤδη ἡ ἀπόφασις ὅπως τεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νέας διασκέψεως, κατὰ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πεπραγμένων».

ΠΕΡΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Παπαναστασίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαλύσεως τῆς Γερουσίας, εἶπεν ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Γερουσίας θ' ἀπετέλει πρᾶξιν ἐπαναστατικήν, ἥτις θ' ἀντιμετωπισθῇ ἀναλόγως. Δὲν φαντάζομαι, προσέθεσε, νὰ εἶναι ἀκριβὴς ἡ εἴδησις. Τὴν Κυβέρνησιν Τσαλδάρη τὴν θεωρῶ συνετήν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θέσιν τοῦ κόμματός του ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως εἶπεν:

— Δὲν θὰ ψηφίσωμεν βεβαίως τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ δημιουργήσωμεν πράγματα εἰς αὐτήν. Θὰ ἐνασκήσωμεν μίαν ἀντιπολίτευσιν δημιουργικήν, δὲν ἀποκλείεται δὲ καὶ νὰ ὑποστηρίξωμεν ἀκόμη τὴν Κυβέρνησιν εἰς ὡρισμένα σημεῖα, ἂν αὐτὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ἀπόψεις μας.

Ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις ἐπὶ τῆς πληροφορίας ὅτι ὁ Πλαστήρας κρύπτεται εἰς Σόφιαν, ὁ κ. Παπαναστασίου εἶπεν:

— Δὲν γνωρίζω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Οἱ δημοσιογράφοι ὅμως μὲ ἐπληροφόρησαν ὅτι εὑρίσκεται εἰς Κων)πολιν.

Η ΕΛΛΑΣ ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ

ΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΘΗΣΟΜΕΝΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνεκροτήθη χθὲς σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας κ.κ. Μάξιμος, Κονδύλης, Χατζηκυριάκος καὶ Ι. Ράλλης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Θ. Μανέττας καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Π. Ναυτικοῦ ὑποναύαρχος κ. Δημούλης.

Κατὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις ἀπεφασίσθη ὅπως κατ' ἀρχὴν γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Μακντόναλντ πρότασις ἡ ἀφορῶσα τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, τὰς ὁποίας δικαιοῦται νὰ διατηρῇ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως ἐτηλεγραφήθη τὸ ἀπόγευμα εἰς Γενεύην πρὸς τὸν Ἕλληνα ἀντιπρόσωπον, ἵνα ἀνακοινωθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ. Ἡ κατ' ἀρχὴν ἀποδοχὴ τῆς προτάσεως, κατὰ τὰς διαβιβασθείσας ὁδηγίας, θὰ γίνῃ μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι ἐπιφυλάσσεται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ διατυπώσῃ τὰς παρατηρήσεις της, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομὴν τῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας κατὰ τὴν πρότασιν δικαιοῦται νὰ διατηρῇ. Τὴν τροποποίησιν αὐτὴν θεωρεῖ ἀπολύτως ἐπιβεβλημένην ἡ Κυβέρνησις, διότι διεπιστώθη ὅτι ὡς ὁρίζεται αὕτη ἐν τῇ προτάσει τοῦ Ἄγγλου Πρωθυπουργοῦ, δὲν ἐξασφαλίζει ἀπολύτως τὴν ἄμυναν τῆς Χώρας.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς συσκέψεως, παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ι. Μεταξᾶς. Ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κ.κ. Τσαλδάρη καὶ Μαξίμου, κατέστη ἐνήμερος τῶν ληφθεισῶν κατὰ τὴν σύσκεψιν ἀποφάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ διετύπωσε τὰς ἀπόψεις του, ἀπολύτως συμφώνους πρὸς τὰς κυβερνητικὰς ἀποφάσεις.

ΙΣΧΥΡΑ ΣΕΙΣΜΙΚΗ ΔΟΝΗΣΙΣ ΣΥΝΕΚΛΟΝΙΣΕ ΤΑΣ ΙΟΝΙΟΥΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν 8 ½ ἑσπερινὴν σήμερον ἐσημειώθη ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις, αἰσθητὴ εἰς Πύργον, Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν. Ἰσχυροτέρα ἡ δόνησις ὑπῆρξεν εἰς τὴν Ζάκυνθον καὶ τὴν Κεφαλληνίαν, ὅπου συνωδεύετο καὶ ἀπὸ ὑποχθόνιον βοήν. Τὸ ἐπίκεντρον τοῦ σεισμοῦ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἶναι εἰς τὴν Κεφαλληνίαν.

Οἱ κάτοικοι ἔντρομοι ἐξῆλθον εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ παρέμειναν ἐκεῖ μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν, ἐκ φόβου ἐπαναλήψεως τοῦ σεισμοῦ. Εὐτυχῶς ζημίαι δὲν ἐσημειώθησαν.

ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΓΡΙΠΠΗΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰς τελευταίας ἡμέρας ἡ γρίππη ἐσημείωσε, τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ εἰς τὸν Πύργον καὶ τὴν ὕπαιθρον, τεραστίαν ἐξάπλωσιν. Εἰς τὴν ὕπαιθρον τὰ κρούσματα ἔφθασαν τὴν ἀναλογίαν 50% ἐπὶ τῶν κατοίκων, πολλὰ δὲ εἶνε καὶ θανατηφόρα, ἰδίως εἰς τὰ χωρία.

Κρούσματα ἀνερχόμενα εἰς ἀναλογίαν 25—30% ἐσημειώθησαν καὶ ἐπὶ στρατιωτῶν τῆς ἐντόπιας φρουρᾶς.

Εἰς τὴν πόλιν μας οἱ ἐκ γρίππης θάνατοι κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἑβδομάδας ἀνῆλθον εἰς ...

Ἡ ἐπιδημία συνοδεύεται ἀπὸ ὑψηλὸν πυρετὸν, αἱμορραγίας καὶ προσβολὴν νεφρῶν.

ΧΙΟΝΙΖΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Φλωρίνης ὅτι καθ' ὅλον τὸν σήμερον πίπτει ἀπὸ πρωΐας πυκνὴ χιών, ἡ ὁποία ἐκάλυψε τὴν πόλιν.

Ἐπίσης εἰς ὅλην τὴν δυτικὴν Μακεδονίαν κρατεῖ δριμύτατον ψῦχος.